

2/24

กรมการขนส่งทางบก ๗ ก/ก ๑๑/๒๕๖๗

ใบอนุญาตขับรถ ๑ ชนิด ๑ ชนิด ๑๑/๒๕๖๗

ประเภท	ข้อมูล

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ 11/2487 (วิสามัญ) สมัยที่ ๑ ชุดที่ ๓
วันพฤหัสบดีที่ 14 ธันวาคม พุทธศักราช 2487
ณ พระที่นั่งอเนกชาติภุชงค์
เริ่มประชุมเวลา 14.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : สมัยวิสามัญการประชุม ๑4 คนเป็นองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป.

ในวาระต่อไปจะพิจารณากฎหมายที่ 1 ของนายวุฒิ สุวรรณรักษ์ เรื่อง
เพิ่มอำนาจในการบังคับใช้คดีในคดีที่จำคุกใน...

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์ธานี) : กฎหมายที่ข้าพเจ้าตั้งถามไว้ตั้งแต่
เดือนสิงหาคม และรัฐบาลได้แก้ไขข้อบกพร่องไปบ้างบางประการแล้ว แต่ยังมีข้อบกพร่อง
จึงขอตั้งกระทู้ถามหาญรัฐบาลว่า การกระทรวงมหาดไทย...

๑. ความควบคุมและรับผิดชอบโดยวิธีจำคุกในวาระที่สามที่ได้ออก
โดยสภาในหัวเมือง โดยเฉพาะจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ข้าพเจ้าประสบเหตุการณ์
ปรากฏว่าจำนวนนักโทษจำคุกในหัวเมืองในควบคุมและควบคุมที่จำนวนไม่พอกับนักโทษ
ทางการจำคุกต่อไป เป็นอันว่ากระทรวงมหาดไทยจะแก้ไข
เรื่องนี้อย่างไรบ้าง.

๒. จำนวนนักโทษไปต้องเป็นภาระแก่บ้านเกิดที่จำต้องแก้ไข
ในจังหวัดเท่ากับจำนวนนักโทษที่จำไป คงมีเงินไม่เพียงพอที่จะควบคุมดูแล
เดือนตุลาคมนี้ ราษฎรต้องเสียเงินให้รัฐบาลไปโดยไม่ได้รับประโยชน์ตอบแทน จึงขอ
ทราบว่า รัฐบาลจะไม่ได้รับประโยชน์จากนักโทษ รัฐบาลจะคืนเงินค่ากรรมสิทธิ์หรือไม่

นายเดือน บุญมาต รัฐบาลวิสามัญสภาการกระทรวงมหาดไทย : ตอบว่า

๑. การขึ้นชื่อในนามของ... (The name of...)
... (The name of...)
... (The name of...)
... (The name of...)

๒. ... (The name of...)
... (The name of...)
... (The name of...)

๓. ... (The name of...)
... (The name of...)
... (The name of...)

๔. ... (The name of...)
... (The name of...)
... (The name of...)

๕. ... (The name of...)
... (The name of...)
... (The name of...)

๖. ... (The name of...)
... (The name of...)
... (The name of...)

๗. ... (The name of...)
... (The name of...)
... (The name of...)

นายเอี่ยม สุภาพบุรุษ (บุตรนางสีมา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังนี้

๑. กฎกระทรวงกำหนดอัตรา วิทยฐานะให้ตั้งเป็นวิทยฐานะเป็นวิทยฐานะทางบรรณารักษศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

๒. โดยกระทรวงศึกษาธิการมี หน้าที่ในการที่จะให้วิทยฐานะและอัตราเงินเดือนที่สมควรแก่บรรณารักษศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และให้วิทยฐานะและอัตราเงินเดือนที่สมควรแก่บรรณารักษศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

นายทวี บุณยเกตุ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๑. กฎกระทรวงกำหนดอัตรา วิทยฐานะให้ตั้งเป็นวิทยฐานะเป็นวิทยฐานะเป็นวิทยฐานะทางบรรณารักษศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

๒. โดยกระทรวงศึกษาธิการมี หน้าที่ในการที่จะให้วิทยฐานะและอัตราเงินเดือนที่สมควรแก่บรรณารักษศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และให้วิทยฐานะและอัตราเงินเดือนที่สมควรแก่บรรณารักษศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

๓. ส่วนข้อ ๓ : กระทรวงศึกษาธิการขอสงวนไว้ เรื่องการตั้งวิทยฐานะให้บรรณารักษศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

นายสุวิทย์ เป็นต. (เรียนใน) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังนี้

๑. โดยกระทรวงศึกษาธิการมี หน้าที่ในการที่จะให้วิทยฐานะและอัตราเงินเดือนที่สมควรแก่บรรณารักษศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และให้วิทยฐานะและอัตราเงินเดือนที่สมควรแก่บรรณารักษศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

๒. โดยกระทรวงศึกษาธิการมี หน้าที่ในการที่จะให้วิทยฐานะและอัตราเงินเดือนที่สมควรแก่บรรณารักษศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และให้วิทยฐานะและอัตราเงินเดือนที่สมควรแก่บรรณารักษศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ใน บัตรคำขอรับเงินของรัฐบาลที่โยกย้ายไปอยู่ในบัญชีความมั่นคงของรัฐบาล และ
 รัฐบาล จะปฏิบัติของทรัพย์สินดังกล่าวที่ระบุรายการ ๑. ความมีรัฐบาลซึ่งได้ลงทะเบียน
 รัฐบาล ๑,๐๐๐ ดอลลาร์เพื่อใช้ในการบริหาร สำหรับผู้ที่จะต้องได้เงินในนามการระดม
 เงินของรัฐบาล และสำหรับผู้ที่ได้รับความปลอดภัย ท่านจะขอให้ความเห็นตามประ
 การประการ.

ท.ศ.อ.จ. อภิบาลย์ นายกรัฐมนตรี : ขอเรียนท่านว่า

๑. การระดมเงินของรัฐบาลจะกระทำโดยความระมัดระวังที่จะใช้เงินของรัฐบาล
 ที่รัฐบาลมี อยู่ในบัญชี ๑๐๐ ดอลลาร์ต่อปี ๑ ล้านคน และจะดำเนินการโดย
 รัฐบาลในนามไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงขอความเห็น.

๒. เมื่อได้เปิดบัญชีไปแล้ว รัฐบาลจะดำเนินการของรัฐบาลที่โยกย้ายไป
 ในบัตรคำขอรับเงินของรัฐบาลโดยซึ่งในบัตร คำขอจะดำเนินการโดยธนาคารอาชีพ
 ของรัฐบาล หมายถึง เมื่อทำการจัดการของกิจการที่มีต่อ ๑๐๐ ดอลลาร์ต่อปีโดย
 รัฐบาลโดย ๑๐๐ ดอลลาร์ต่อปี ส่วนทรัพย์สินของการสร้างของรัฐบาลนี้ การบริหาร
 รัฐบาลเป็นอยู่อย่าง

๓. ความมีรัฐบาลซึ่งได้ลงทะเบียนตามรัฐบาล ๑,๐๐๐ ดอลลาร์เพื่อใช้ในการ
 รัฐบาลโดยไม่ได้ใช้ได้รับความเสียหาย จึงไม่ต้องการให้ความเห็นตามประการใด.

นายสุวิมล ศิริเกษม (เจ้าพนักงาน) : ข้าพเจ้าขอตั้งข้อสงสัย ในเรื่องการ
 ระดมเงินของรัฐบาลนั้น ขอทราบว่าเป็นอย่างไร และในบัญชีที่รัฐบาลได้ลงทะเบียน
 และการลงทะเบียนดังกล่าวนี้ ถึงได้ใช้จ่ายเงินไปอีกเท่าไร และในกรณีที่ไม่ออก
 รัฐบาลไม่ได้ได้รับความเสียหาย ท่านเห็นอย่างไรขอความเห็น.

ท.ศ.อ.จ. อภิบาลย์ นายกรัฐมนตรี : เรื่องที่กล่าวถึงบัญชีเปิดบัญชี
 รัฐบาลนั้นจะมีความหมายอย่างไร และท่านไม่ทราบตัวเลขแน่นอน และท่านที่
 รัฐบาลจะออกว่าไม่มีอะไรเสียหายนั้น เพราะยังไม่มีการไป ที่สำนักงานทรัพย์สิน

ไม่มีกำไรหรือขาดทุน

๒. ความหมายของ ก. ๒. เป็นข้อบัญญัติให้ความเห็นเป็นอนุภาคิน ตามเงื่อนไขของ

ข้อบัญญัติ ก. ๒. เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒๖ แห่งก. ๒.

ในวรรคต่อไป ขอให้พิจารณารายงานกรรมการวิสามัญพิจารณา
ตอบส่วนการใช้จำนวนเงินของแผ่นดิน ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๗ จนถึงปี ๖ ครั้งที่ ๒

(สำเนา)

ครุณ

รายงานกรรมการติดตาม

ลับ

พิจารณาข้อบกพร่องการใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน

ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๗ ถึงบัดนี้

ฉบับที่ ๒๓

เรื่องที่ ๒

เรื่องการป้องกันอุทกภัยที่บ้านนายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยา (เลขาธิการมหาวิทยาลัยคนเก่า) และบ้าน พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี (ผู้ช่วยอธิการบดีคนเก่า)

เรื่องนี้ คือเรื่องเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน ผลประโยชน์ ของสำนักงานเลขาธิการมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปี ๒๔๙๕ ไปใช้ทำการป้องกันอุทกภัยที่บ้านส่วนตัวของนายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยาแห่งหนึ่ง กับที่บ้านพัก พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี อีกแห่งหนึ่ง รวมเป็นเงิน ๑,๐๘๔ บาท ๒๘ สตางค์ คือสำหรับบ้านของนายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยา เป็นเงิน ๘๘๑ บาท ๕๐ สตางค์ (ในเงินจำนวนนี้ไม่รวมค่าแรงเพราะไปจ่ายในรายอื่น) บ้าน พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี ๓๑๒ บาท ๗๘ สตางค์ การเบิกจ่ายเงินเหล่านี้ได้เบิกจ่ายรวมกันไปทั้งสองราย รวมทั้งหมด ๓ ครั้ง ๆ หนึ่งเงิน ๑๘ บาท ๕๐ สตางค์ ค่าเบี่ยงเบนในการไปช่วยทำที่ป้องกันอุทกภัย ที่บ้านรองอธิการบดี และบ้านเลขาธิการมหาวิทยาลัย ตามฎีกาที่ ๑๑๐/๒๔๙๕ (เอกสารหมายเลข ๒๖) เงินนี้จ่ายเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๔๙๕ ครั้งที่ ๒ เงิน ๑๒ บาท ๕๕ สตางค์ เบิกเป็นค่าเบี่ยงเบน ค่ารถ ค่าอาหารเลี้ยงคนงานและค่าเช่าเรือ ตามฎีกาที่ ๑๑๔/๒๔๙๕ (เอกสารหมายเลขที่ ๒๑, ๒๒, ๒๓ และ ๒๔) เงินรายนี้จ่ายเมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๔๙๕ ครั้งที่สามเบิกรวมกันอีก ๔ รายการ คือ รายการหนึ่ง ๒๘๐ บาท ๗๐ สตางค์ ค่าไม้ยาง ค่าตะปู ตามฎีกาที่ ๑๐๔/๒๔๙๕ (ตั้งปรากฏในเอกสาร ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘ และ ๑๙)

อีกรายการหนึ่งเงิน ๒๘๖ บาทถ้วน เป็นค่าไม้ยางและเสา ๕๐ คัน ตามฎีกาที่ ๑๐๕/๒๔๙๕ (ตั้งปรากฏในเอกสารที่ ๑๐, ๑๑, ๑๒ และ ๑๓)

อีกรายการหนึ่งเงิน ๒๘๑ บาท ๕๐ สตางค์ จ่ายเป็นค่าไม้ต่าง ๆ ตามฎีกาที่ ๑๐๖/๒๔๙๕ (ตั้งปรากฏในเอกสารที่ ๖, ๗, ๘ และ ๙)

อีกรายการหนึ่งเงิน ๒๐๔ บาทถ้วน จ่ายเป็นค่าเสา ๕๐ คัน และตะปู ตามฎีกาที่ ๑๐๗/๒๔๙๕ (ตั้งปรากฏในเอกสารหมายเลข ๒, ๓, ๔ และ ๕)

เงินทั้งสี่รายการตามฎีกาที่ ๑๐๔, ๑๐๕, ๑๐๖ และ ๑๐๗ นี้ จ่ายเงินไปเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๔๙๕

รวมเงินทั้งหมด ๑,๐๘๔ บาท ๒๘ สตางค์

เงินจำนวนที่กล่าวมานี้ จ่ายไปโดยอ้างคำสั่งของรองอธิการบดี และ
ปรากฏว่า เป็นค่าใช้จ่าย เพื่อทำการยกพื้น เพื่อป้องกันน้ำท่วมที่บ้านทำนอรอ
อธิการบดีและเลขาธิการมหาวิทยาลัย

เจ้าหน้าที่ได้จ่ายไปด้วยความจำใจ ทั้งได้แสดงการคัดค้านและได้
มีหนังสือร้องเรียนไปยัง นายกรัฐมนตรีแล้ว ได้ส่งสอบสวนโดยคณะกรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดิน ๆ ทำการตรวจสอบแล้วรายงานถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี มี
ใจความว่าเป็นงานส่วนตัวของ พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี และนายสุจิตร์ สุจิต
ร์ภทรภิตยา เรื่องนี้เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีและก็เลยไปจนกระทั่งเปลี่ยน
รัฐบาลใหม่ยังไม่ปรากฏว่า พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี และนายสุจิตร์ สุจิต
ร์ภทรภิตยา ได้นำเงินจำนวนนั้นมาคืน

อาศัย ข้อเท็จจริง จาก เจ้าหน้าที่ และ หลักฐาน ต่าง ๆ ประกอบ ด้วย
เอกสาร ๒๖ ฉบับ ซึ่งเสนอพร้อมหนังสือถึงท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรแล้ว
คณะกรรมการเห็นว่าการใช้จ่ายรายนี้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยตรง

พฤติการณ์ต่าง ๆ ในการใช้จ่ายเงินราชการทำนองนี้ ยิ่งสื่อให้เห็น
ชัดแจ้งถึงเจตนาของผู้ใช้จ่ายว่าได้ตั้งใจที่จะจ่ายส่วนตัวจากเงินของชาติ เป็นต้น
ว่า ค่าใช้จ่ายทำหลุมหลบภัยที่บ้านพักของตัวเอง ค่าทำซุ้มต้นไม้ที่บ้าน พล.ต.
ประยูร ภมรมนตรี และบ้านนายสุจิตร์ สุจิตร์ภทรภิตยา และการใช้จ่ายที่กล่าว
มาในฉบับที่ ๑ เรื่องที่ ๑ นั้น คณะกรรมการเห็นพร้อมกันเป็นเอกฉันท์ว่า
บุคคลทั้งสองที่กล่าวนามมานี้เป็นเจ้าของกิจการ เห็นพร้อมกันเป็นเอกฉันท์ว่า
แล้วเอาเงินของชาตินั้นไปใช้จ่ายเป็นประโยชน์ส่วนตัว เป็นการไม่ชอบ

ขอประธานเสนอเรื่องนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎร.

(ลงชื่อ)	เตียง ไชยกาล	ประธานกรรมการ
”	จำลอง ดาวเรือง	กรรมการ
”	ทองอินทร์ ภูริพัฒน์	”
”	ประจวบ มหาจันทร์	”
”	สุวิชัย พันธเศรษฐ	”
”	เตียง ศรีจันทร์	กรรมการและเลขานุการ

สำเนาอันถูกต้อง

ปลัด วัชรภักษ์

14.39 น.

นายพัน พลโทพิบูล (บุรีรัมย์) : ขาดให้ข้าพเจ้าขอเปลี่ยนระเบียบการ
เป็นที่เป็นว่าเรื่องซึ่งเมื่อถึงขั้นแล้วเราได้ประชุมกันแล้วและเพื่อที่จะไปงั้น เพราะ
ฉะนั้นเมื่อได้ประชุมจากกรมพาณิชย์การก็ขอขอร้องให้แต่งตั้งมาพิจารณาจากนั้นและเข้าใจว่า
ไม่เปลี่ยนแปลงไปเท่าไร เพราะเห็นเรื่องที่ได้รู้กันอยู่แล้ว เป็นเหตุให้เรื่องซึ่งในของ
เขา

ประธานสภา ฯ : มีใครจะเสนอขอให้โอนกองงานราชการประชุมของ
กรมพาณิชย์การหรือไม่.

นายพัน หลานระดี (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้โอนกรมการงาน
ของกรมพาณิชย์การ.

ประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าขอให้ประชุมในที่นี้ ผู้ใดเป็นว่าขอรับของ
ราชการของกรมพาณิชย์การที่โอนได้ไม่ยอมให้โอน

นายพัน หลานระดี (ขอนแก่น) :

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปประชุมที่อื่น

ไว้

นายพัน หลานระดี (ขอนแก่น) (ประธานสภา ฯ) : ในเรื่องขอ
โอนของกรมการพาณิชย์การนี้ขอไม่พิจารณาในที่นี้ไปให้ทราบ

ประธานสภา ฯ : ไม่ขอ ความระเบียบเมื่อคราวที่แล้วนั้น สภา ฯ
เห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะโอนไป

ข้าพเจ้าขอให้ประชุมในที่นี้ ผู้ใดมีความเห็นเห็นสมควรขอให้ไป
ที่อื่น

ในที่ สภา ฯ ๒๖

ประธานสภา ฯ : ฝ่ายที่เห็นควร กับลงมติ ๒๖ คะแนน ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย

โดย เป็นสัญญาที่ประจักษ์ชัดของระบอบการปกครองใหม่แล้ว.

ในทางระบอบใหม่ ข้าพเจ้าได้เห็นว่าระบอบการปกครองใหม่เป็นสาระ
โดยทั่วไปของระบอบการปกครองใหม่ซึ่งจะกระทำกิจการบริหารงานที่จริงด้วยกิจการ
ระบอบใหม่ คือ ระบอบการปกครองใหม่ที่ 1 โดยที่ระบอบการปกครองใหม่ซึ่งจะกระทำกิจการ
ปกครองระบอบใหม่ที่ 2 โดยที่ระบอบการปกครองใหม่ซึ่งจะกระทำกิจการ
(ระบอบที่ 3) พุทธศักราช ๒๔๘๗ ระบอบการปกครองใหม่ที่ ๓ โดยที่ระบอบการปกครองใหม่ซึ่งจะกระทำกิจการ
(ระบอบที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๗ ระบอบการปกครองใหม่ที่ ๔ โดยที่ระบอบการปกครองใหม่ซึ่งจะกระทำกิจการ
การ (ระบอบที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๗

นายสุวิทย์ สันตเสนา (รองอธิบดี) : เมื่อจะยกขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าได้
เห็นว่า ระบอบการปกครองใหม่ซึ่งจะกระทำกิจการปกครองระบอบใหม่
ระบอบการปกครองใหม่ที่ ๕ : ความที่นายสุวิทย์ ของเดิมเห็นว่า ระบอบการปกครองใหม่
แล้ว ข้าพเจ้าได้เห็นว่า ระบอบการปกครองใหม่ซึ่งจะกระทำกิจการปกครองระบอบใหม่
ระบอบการปกครองใหม่ที่ ๖ : ข้าพเจ้าเห็นว่า มีประจักษ์ชัดอยู่แล้ว.

ในทางระบอบใหม่ ของกิจการบริหารงานระบอบการปกครองใหม่ (ระบอบที่
พุทธศักราช ๒๔๘๗) ซึ่งจะกระทำกิจการบริหารงานที่จริงแล้ว ข้าพเจ้าได้เห็นว่า
.....
.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่ระบอบการปกครองใหม่ซึ่งจะกระทำกิจการปกครองระบอบใหม่ (ระบอบที่ ๖)
พุทธศักราช ๒๔๘๗

โดยที่ระบอบการปกครองใหม่ซึ่งจะกระทำกิจการปกครองระบอบใหม่ (ระบอบที่ ๖)
พุทธศักราช ๒๔๘๗

มาตรา 1 พระราชบัญญัติแก้ไขบทว่า "พระราชบัญญัติ" อันการที่
ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๕๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติแก้ไขบทว่า "คำสั่งและคำสั่ง" ในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติอันการที่
ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน.

"มาตรา ๑ ในเขตที่ประกาศใช้กฎ อันการที่ ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร
หรือตำรวจ เจ้าหน้าที่ย้ายหรือเลื่อนในหน้าที่ที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย
ของประชาชน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือนที่ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานของเจ้าหน้าที่
ซึ่งการตามความจำเป็นในการปฏิบัติ"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอันการที่
ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน.

"มาตรา ๗ ในเขตที่ประกาศใช้กฎ อันการที่ ศาลหรือเจ้าพนักงาน
หรือเจ้าพนักงานหรือเจ้าพนักงานที่มีอำนาจในเขตที่ประกาศใช้กฎ อันการที่
ซึ่งการตามความจำเป็นในการปฏิบัติหรือเจ้าพนักงานที่มีอำนาจในเขตที่ประกาศใช้กฎ
อันการที่ และในระหว่างที่กฎ อันการที่ การที่ระบุไว้ในบทบัญญัติของพระราช
บัญญัติฉบับนี้หรือบทบัญญัติของพระราชบัญญัติฉบับนี้"

ประกาศใช้กฎทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความในวาระแรกให้
มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความที่คดีเกิดขึ้นก่อนวันเวลาที่ระบุไว้ในประกาศ วันเวลา
ที่ระบุไว้ในวันเวลาที่ออกประกาศนั้นเองหรือภายหลังก็ได้ ประกาศเห็นว่าไม่ให้
ใช้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ ให้ใช้ความต่อไปนี้ในมาตรา ๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
อันการที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗

"มาตรา ๗ ทวิ ในเขตที่ประกาศใช้กฎทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความ
ในความในมาตรา ๗ นั้น จะใช้กฎทหาร ในเขตท้องที่หรือบางท้องที่ที่มีอำนาจ
พิจารณาพิพากษาคดีความที่กล่าวในมาตรา ๗ นี้หรือจะใช้กฎหมายอื่นแทนก็ได้
หรือจะไม่ได้"

มาตรา ๖ ให้ใช้ความต่อไปนี้ในมาตรา ๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ

กฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๔๖๗

มาตรา ๗ ครี เมื่อได้เลิกใช้กฎอัยการศึกแล้ว ในศาลทหารคงมีอำนาจพิจารณาคดีอาชญากรรมที่ค้างค้างอยู่ในศาลนั้น และให้มีอำนาจพิจารณาคดีอาชญากรรมที่ยังมีโทษค้างอยู่ในระหว่างเวลาที่เลิกใช้กฎอัยการศึกนี้ด้วย

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

บทบัญญัติและผลทาง

มาตรา ๘ บรรดาคดีอาชญากรรมที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลทหารในบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งศาลทหารไม่มีอำนาจพิจารณาคดีอาชญากรรมความผิดของคดีนี้แล้วนั้น ให้โอนมาให้ศาลพลเรือนพิจารณาคดีอาชญากรรม และให้พนักงานอัยการเข้าเป็นโจทก์ในคดีเหล่านั้น ทั้งนี้ไม่ว่าคดีจะเดิมมาที่จะเข้าเป็นโจทก์ร่วมกับพนักงานอัยการ และให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรมซึ่งบังคับคดีในคดีอาชญากรรมนั้น.

มติของคณะรัฐมนตรีซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๔๖๗

คดีที่เกี่ยวกับความผิดบางจำพวก

๑. คดีที่ตำรวจตระเวนชายแดนทำความผิดในขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม
๒. คดีที่บุคคลพลเรือนซึ่งเกิดในราชการทหาร เป็นผู้กล่าวหาว่ากระทำความผิดไม่ว่าจะเกี่ยวพันกับหน้าที่ราชการหรือไม่ และไม่ว่ากระทำความผิดในที่ใด ๆ ในเขตที่บังคับใช้กฎอัยการศึก
๓. คดีที่บุคคลใด ๆ เป็นผู้กล่าวหาว่ากระทำความผิดร่วมกับบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารหรือร่วมกับบุคคลดังกล่าวใน ๑ หรือ ๒ ไม่ว่าจะเป็นตัวการหรือผู้สมรู้
๔. คดีที่บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร เป็นผู้กล่าวหาว่ากระทำความผิดร่วมกับบุคคลที่มีโทษอยู่ในอำนาจศาลทหารไม่ว่าจะเป็นตัวการหรือผู้สมรู้

คดีที่เกี่ยวกับความผิดบางจำพวก

4. ความผิดความประพฤติอันผิดศีลธรรมอันดีของลูกหม่อมราชวงศ์การุณ
พุทธศักราช ๒๔๖๔

5. ความผิดความประพฤติอันผิดศีลธรรมอันดีของหม่อมหลวง พุทธ ศักราช ๒๔๗๗

6. ความผิดความประพฤติอันผิดศีลธรรมอันดีของหม่อมราชวงศ์การุณ พุทธศักราช
๒๔๗๘

7. ความผิดความประพฤติอันผิดศีลธรรมอันดีของหม่อมราชวงศ์การุณ พุทธศักราช ๒๔๗๘
ถึงแก่มาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๔๕.

ประธานสภา ฯ : ขอให้เสนาธิการอ่าน.

เสนาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติกฎหมายการศึกษา (ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๔๖๗ ชื่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายการศึกษา (ฉบับที่ ๓)

มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไขโดยทรงพระราชอำนาจ

มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘

๒๔.๔๓ น.

นายวิบูลย์ธรรมศิริเนญ โทษ ธรรมนิศ (อุทัยธานี) : มาตรา ๘ นี้ข้าพเจ้า

ขอสงวนไว้และไม่เห็นที่ควรแก้ไขในชั้นกรรมาธิการจึงขอประธานสภา ฯ

ความที่ข้าพเจ้าขอแก้ไขคือว่า ข้าพเจ้าขอแก้ไข/สงวนมาตรา ๘ ให้คง

บรรดาข้อความที่ต่างก็จารึกอยู่ในศาลหลวงในวันใช้พระราชบัญญัติ ซึ่งศาลหลวง

มีอำนาจพิจารณาพิพากษาความในพระราชบัญญัติแล้วนั้น ให้โอนมาไว้ที่ศาล

ชั้นพิจารณาคดีหากต่อไป และให้คงบทบัญญัติเข้าเป็นโทษในคดีเหล่านี้

ซึ่งไม่ขัดสิทธิเสรีภาพที่จะเข้าเป็นโทษร่วมกับพนักงานอัยการ" ทั้งนี้ขอความ

ของข้าพเจ้าขอแก้ไขคือเห็นว่า นอกไม่ขัดสิทธิเสรีภาพอยู่ก็เห็นควรที่จะคงไว้ได้"

ขอความในหัวร่างมีข้อความต่อไป "และให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาชญาวิธีพิจารณาคดีในคดีอาชญากรรม" ข้าพเจ้าขอเห็นด้วยว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับสภา

การุณคือ ความประพฤติอันผิดศีลธรรมอันดีของหม่อมราชวงศ์การุณ พุทธศักราช ๒๔๗๘

ในการศึกษา ข้าพเจ้าขอสงวนไว้หน้าบทแก้ไข มาตรา ๘ นี้ขอสงวนพระราชบัญญัติ

ไม่มีอะไรนอกใจแต่เพียงที่ให้ความร่วมมือในสิ่งที่ควรทำ... ตลอดเป็นสิ่งที่ได้กระทำด้วยความดีใน
 สักว่าในเขตที่ควรใช้ด้วยกับการศึกษา... ไม่ว่าจะเรียนศึกษาอย่างไรก็ตาม... ต้อง
 ศึกษาวิชาความรู้ในศาสตร์ทางอื่น... เพื่อให้เป็นไปตามที่ควรกระทำทุกประการ
 ในศาสตร์ที่เรียนก็มีวิชาความรู้วิชาความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวางอยู่ในวิชาการศึกษา
 และศาสตร์ที่มีวิชาความรู้วิชาความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวาง... เมื่อเด็กได้ถูกศึกษา
 การศึกษา" ผู้ที่... คือบรรดาคนกระทำผิดที่เกิดขึ้นในระหว่างใช้วิชาการศึกษา
 ความรู้ความเข้าใจที่อยู่ในเวลานี้... คนอื่นต้องไม่ได้ นอกจากการศึกษาหาความรู้... ผู้ที่ถูกเห็น
 ความดีของตัวเองไม่ได้... ไม่มีใครที่จะฟ้องได้ไม่เหมือนคดีธรรมดา... แต่เวลาปกติธรรมดา
 ทั่ว... นาย ก. ถูกฟ้อง... ถ้าศึกษาไม่ฟ้อง... นาย ค. ก็ฟ้องได้... แต่ในระหว่างถูกศึกษา
 การศึกษา... นาย ค. ฟ้องไม่ได้... และตามความ... แห่งพระราชบัญญัติวิชาการศึกษา
 ผู้ที่ฟ้องไม่ได้... ถ้าแม้ว่าจะไม่ได้ใช้วิชาการศึกษาแล้วก็ตามฟ้องไม่ได้... ต้องให้ศาล
 ศึกษาคณะวิชาความรู้วิชาความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวาง... เมื่อใช้วิชาการศึกษาต้องให้ศาล
 ศึกษาคณะวิชาความรู้วิชาความรู้ความเข้าใจ... เพราะฉะนั้นฟ้องไม่ได้ทั้งนี้... ส่วนที่นัก
 ศึกษาคณะ... นี้มีว่า... ความที่กว้างขวางในศาลแล้วให้เปลี่ยนจากชั้นการศึกษาหาความรู้มาเป็น
 การศึกษาหาความรู้เข้าชั้นการศึกษาหาความรู้... และไม่ศึกษาผู้เสียหายจะเข้าร่วมเป็นโจทก์
 การศึกษาหาความรู้ได้... แต่ส่วนผู้ที่เป็นจำเลยไม่มีทางที่จะฟ้องได้เหมือนอย่างคดีธรรมดา
 การศึกษาหาความรู้... ก็คือว่าในระหว่างที่ใช้วิชาการศึกษา... ซึ่งมีเรื่องอยู่เช่น... คน ๗ คน
 คนที่ ๑ คน... คน ๗ คนก็ไปนอกกับเจ้าหน้าที่... อีก ๑ คนถูกเห็นตามเจ้าหน้าที่
 คนที่ ๗ คนก็ฟ้อง... คนที่ฟ้องโทษจำคุกในระหว่างใช้วิชาการศึกษา... แล้ว ๑ คนที่ไม่
 ฟ้อง... นอกจากจำเลยที่นักศึกษาคณะไป... แต่ ๗ คนที่กระทำผิดนี้ไม่มีโอกาสที่จะฟ้อง
 ได้... ส่วนในระหว่างที่นักศึกษาคณะ... ได้แต่เพียงว่า ๑ คนนักศึกษาคณะไปเท่านั้นเอง... แต่เวลา
 คนที่ ๑ คนนักศึกษาคณะฟ้องได้และให้ศาลพิจารณาคณะวิชาความรู้วิชาความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวางไป... ที่มีตามวิธี

อย่างนี้ให้โลกาชนักระ เพราะที่ศาลทหารฟ้องเท่านั้น ที่มีคดีขึ้นมายู่ในศาลพลเรือน
 ธรรมดาแล้วก็ควรจะได้โอกาสถูกฟ้องเป็นจำเลยได้ทั้งสิ้น เพื่อจะได้ในศาลยุติ
 ธรรมได้พิจารณาถึงความยุติธรรมด้วย **ประการที่ ๖** ความจริงเรื่องที่ได้ได้เคยยกขึ้น
 แล้วในคดีกรรมาธิการที่เห็นด้วยกับข้าวจ้าว เมื่อศาลทหารอย่างเดียวกันก็ควรให้
 คนเป็นโจ้ เป็นจำเลยฟ้องได้เหมือนกัน แต่เห็นจากกฎหมายที่ออกมาไม่มีความคุ้มครอง
 ให้ไปถึงในโอกาสแล้ว แต่ข้าวจ้าวเห็นว่าไม่ถึงความถึง ถ้าไม่ไปฟ้องความที่ข้าวจ้าว
 แปรคดี คนที่เป็นจำเลยในศาลทหารไม่มีอำนาจฟ้องได้ เมื่อคดีนั้นได้เกิดขึ้นใน
 ศาลวางชั้นต้นยกมา นอกจากจะมีบทบัญญัติไว้เป็นพิเศษอย่างนี้ แต่ในกรรมาธิการ
 ไม่เห็นความ ข้าวจ้าวซึ่งบอกว่าขอให้กรรมาธิการมีสิทธิฟ้องว่าทางศาลจะปฏิบัติ
 ความที่ไม่ให้ความเห็น คณะกรรมาธิการก็บอกว่าจะไม่ฟ้องศาลไม่ได้ ข้าวจ้าวก็เห็น
 ว่าจริง แต่ข้าวจ้าวก็เห็นว่าจำเลยจะไปฟ้องอย่างนั้นไม่ได้ นอกจากจะได้
 ฟ้องความอย่างที่ข้าวจ้าวได้แปรคดีไว้ และเพื่อความชัดเจนและเป็นประโยชน์ซึ่ง
 ความเจริญรุ่งเรืองเป็นหลักเห็นใจ ทางฝ่ายกรรมาธิการก็เห็นใจอยากจะได้ฟ้องได้ทั้งสอง
 ฝ่ายเหมือนกัน ข้าวจ้าวเห็นว่าถ้าไม่ฟ้องอย่างนี้จำเลยฟ้องไม่ได้ เลยและความอาว
 ยฟ้องแย้งไม่ได้ และเพื่อความยุติธรรม **ประการที่ ๗** ความจริงทางฝ่าย
 กรรมาธิการเห็นว่าควรให้ไปเช่นนั้น ส่วนข้าวจ้าวนั้นกลับเห็นว่าถ้าไม่ฟ้องไป
 อย่างนั้นก็ฟ้องไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าวจ้าวจึงอยากจะได้ฟ้องตามที่มีสิทธิฟ้องตามและ
 ศาลได้ไปพิจารณาในข้อที่เห็นว่าไปอย่างนี้จะชัดเจนและให้ความปลอดภัย
 ของจำเลยที่ได้กับความยุติธรรม ถ้าไม่ฟ้องอย่างนี้จำเลยก็มิได้รับความยุติธรรม
 เพราะฉะนั้นข้าวจ้าวขอแปรคดีก็อย่างนี้ ส่วนคำว่าแย้งอย่างนี้กรรมาธิการ
 นั้นเมื่อออก ข้าวจ้าวเห็นว่าควรฟ้องแย้งออกสักคำหนึ่งข้าวจ้าวก็ไม่รังเกียจ

4.58 น.

นายจำลอง ทาวเรือง (กรรมการ) : ในมาตราที่ห้าของบทบัญญัติ
 ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา ๒ กรรมการไม่เป็นส่วนร่วมกับผู้ประเวศ โดย
 ขยายตัวออกไปอีก ในมาตรา ๒ นั้นเขียนว่า "บรรดาตุลาการที่ดำรงตำแหน่งในศาล
 นี้ได้แก่... กรรมการผู้พิพากษา ซึ่งศาลเหล่านี้ไม่มีอำนาจพิจารณาความอาชญา
 ความผิดที่เกี่ยวกับ... ในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งตุลาการศาลฎีกา และใน
 พิจารณาตุลาการเข้าเป็นโจทก์ในคดีเหล่านี้ ทั้งนี้... หรือผู้เป็นนายที่ระงับเข้าเป็นโจ
 ทก์... และในบทบัญญัติ/บทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความอาชญาถึงบทที่... และผู้ประเวศ... และผู้ประเวศ... ในกรณีที่
 ผู้ประเวศผู้พิพากษาที่เข้าเป็นโจทก์นั้นต้องงดเว้นจากการ... และ
 ผู้ประเวศผู้พิพากษาที่ระงับผู้ต้องหา" นี้เป็นบทบัญญัติของผู้ประเวศ... จะ
 อรรถาธิบายถึงอำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้ที่ว่า "และไม่ผู้พิพากษาผู้พิพากษาผู้
 ประเวศ" เป็น... ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาเราได้เห็นบทบัญญัติไว้ที่
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา... ในกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา...
 ว่า "ผู้ประเวศ" ถ้าจะเห็นได้ว่า... ของท่านผู้ประเวศนั้นจะต้องไม่ได้ความ
 ใดและ... ว่าความเงินที่ได้อยู่แล้วเมื่อในคดี... และในประ... ในคดีนี้ว่า
 และในคดีนี้... ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาในคดีนี้ทั้ง... ที่
 ผู้ประเวศ... คณะกรรมการเห็นว่าความนี้ถึงอยู่แล้วว่า... โดยในคดีก่อนนี้คดีที่จะ
 ของคดี... เพราะว่าคดีความนี้จะต้องได้... ที่จะเป็นการ...
 ผู้ประเวศจริงจะพิจารณาตัดสินซึ่งคดีนี้เอง ในคดีนี้ทั้งนี้จำแนก... ให้การ...
 ให้การ... ให้การ... ให้การ... ให้การ... ให้การ... ให้การ... ให้การ...
 ผู้ประเวศผู้พิพากษา... จำจำเข้าใจว่าอาจจะเข้าในคดีในเรื่องที่ว่าผู้ประเวศ

การฟ้องคดีธรรมดาที่กรมการไม่เห็นด้วยนั้น คณะกรรมการเห็นว่าถ้าหากว่า
 เหม่าต้องไปแล้วความในนี้เสียหาย เพราะความในนี้มีคดีว่า ให้จำหน่ายที่ดินแห่ง
 และ
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาฯ ยังบังคับตั้งแต่วันที่โอนคดีมานั้น การนำ
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาฯ ใจที่หมายความว่า เป็นการพิจารณาอย่าง
 ปลอดเรือนทุกอย่าง นี้คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นชอบแล้วจึงไม่เป็นชอบด้วย
 กับท่านผู้แปร ตีคดี.

14.56 น.

นายวิฑูร อรรถพิเชษฐ์ โตะ อัมระนิพันธ์ (อุทัยธานี) : ติติงใจที่ข้าพเจ้า
 เรียนเพื่อที่นี้ ในคำว่าแจ้งที่ข้าพเจ้าได้ว่าแจ้งด้วยเหตุดังนี้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความอาชญาฯ มาตรา 15 บอกว่าให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งได้ ประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมีความชัดเจนว่าฟ้องแจ้งแล้วทำไมความอาชญาจะใช้ไม่ได้
 กางว่าจะไม่ให้ใช้ก็ไม่เห็นเป็นอะไร ถ้าท่านคิดใจที่แปรว่าที่ผู้ฟ้องว่าแจ้ง อย่างเอา
 เรื่องเทคโนโลยีกล่าวโดย เพื่อประโยชน์กับประชาชนทั้งประเทศ ถ้าท่านเห็นว่าคำ
 ขอร้องไม่ถูกใจท่านจะ เอาออกเสียข้าพเจ้าก็ไม่ว่า เพราะคำว่าแจ้งสำคัญแล้วท่านบอก
 ว่าไม่เอาอย่างแปร ตีคดี ข้าพเจ้าก็จะสงสัยอย่างเดียวว่าการที่คน 3 คนถูกข่มเหงนั้น
 เพราะคน 7 คนรวมตัวกันแล้วจะไม่ให้ฟ้องบ้างที่เดียวหรือเพื่อศาลยุติธรรมจะได้
 พิจารณา อย่างเอาแง่เทคนิคเพียงมือเดียว ข้าพเจ้าพูดนี้ก็หนัก ท่านพูดว่าฟ้องแจ้ง
 ไม่มี ท่านเองกฎหมายอะไรมา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาฯ ไม่มีกล่าวไว้
 มาตรา 15 ว่าให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งได้ ข้าพเจ้ามีหลัก
 อย่างนี้ ท่านมีหลักอะไร ท่านก็ไม่มี ข้าพเจ้ายืนยันว่าท่านไม่มีหลักอะไร ข้าพเจ้า
 ยืนยันหนักว่าเมื่อท่านเห็นว่าคำแจ้งนั้นไม่ถูกใจท่าน ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะให้ เอาออกได้
 หรือให้เขาได้มีโอกาสโต้ฟ้องทั้งสองข้าง ทางคนค้างฟ้องก็ได้ในคดีอาชญาแล้วให้
 พิจารณาว่าใครผิดใครถูก เรื่องวิวาทนั้นแยะทีเดียว เรื่องวิวาททางคนที่หากินว่า

บุคคล - คนบุคคลอื่น คนบุคคลอื่น อธิปไตยที่มี และกันอย่างนี้ชื่อว่าในหน้าพระนคร
 อนุญาตวิธีพิจารณาความอาชญาไว้ได้เป็นรูปที่จะฟ้องคดีคืออย่างไร สิบพระยานก่อน
 นั้น แต่อำนาจสิทธิที่จะฟ้องเหตุเกิดขึ้นในระหว่างคดีพิจารณาคดีนั้น ประมวล
 อนุญาตวิธีพิจารณาความอาชญาไม่ได้บอกไว้ มันเป็นเรื่องขลุ่ย ๆ ประมวลอนุญาต
 ธรรมดาว่าคดีหนึ่งมีอำนาจอย่างไร ศาลอาชญาอำนาจอย่างไร อำนาจนี้ให้อำนาจ
 พิจารณาในศาลทหารเท่านั้น ประมวลอนุญาตวิธีพิจารณาความอาชญาไม่ได้บอกไว้
 เป็นอำนาจเป็นเป็นและเรื่อง วิธีพิจารณาความอาชญาเป็นเรื่องหนึ่ง ข้าพเจ้าขอจะ
 หมายความว่าเห็นบริบททั้งหลายเข้าใจความประสงค์ของข้าพเจ้าให้แปลและความจริง
 ปรากฏในชั้นกฎหมายคดีกรณีย์เข้าใจกันว่าอาชญาจะให้ฟ้องทั้งสองข้าง แต่ทว่าทางรัฐ
 หมายว่าไม่จำเป็นจะต้องไปอย่างนี้ และจำเลยทั้งสองข้างคือ นาย ก. และ นาย ข.
 ปรากฏกันในระหว่างใช้กฎหมายคดีกรณีย์ คดีกรณีย์ฟ้องนาย ก. ส่วนนาย ข.ไม่ฟ้องอย่าง
 นี้ประมวลอำนาจนี้และจะเอื้ออำนวยให้เจ้าพนักงานในอาชญา ๆ คืออัยการคดีเห็นว่า
 ให้นาย ข.ฟ้องได้คดีนี้ กฎไม่เช่นนั้นเขาฟ้องไม่ได้ ความจริงข้าพเจ้าเคยพูดไว้
 ปรากฏในบางที่เจ้าพนักงานไม่ฟ้องได้ว่า ว่าผู้ฟ้องผู้ฟ้องได้ว่าอาชญาจะมีสิทธิ
อาชญากรมาตรา ๓๓
 ความเป็นแล้ว ข้าพเจ้าจะขออธิบายคดีนี้ คือประมวลความว่าศาลพิจารณาคดี มีอำนาจ
 พิจารณาคดีที่จะพิจารณาคดีให้จำเลยได้ ฟ้องได้ ส่วนที่พระนครเป็นไปคดีเรื่องหนึ่ง เมื่อ
 ทางรัฐบาลรับรองเช่นนี้ข้าพเจ้าขออธิบายคดีนี้ทันที ถ้ารัฐบาลเป็นต้นคือว่าผู้ฟ้องจะ
 ฟ้องคดีมีความถึงความเหตุผู้ฟ้องที่ข้าพเจ้าต้องการเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าขออธิบาย
 คดีนี้ แต่ที่ข้าพเจ้าจะขอจะเพิ่มความเข้าใจที่ข้าพเจ้าแปลคดีนี้จะให้โอกาสที่
 ฟ้องทั้งสองข้าง เพื่อความยุติธรรมอย่างนักกฎหมาย ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลที่
 อนุญาตการคดี ควรจะรับความผิดคดีของข้าพเจ้าที่มีอำนาจจะฟ้องว่าแม้จะออกไม่ได้
 ปล่อยให้ฟ้อง

๒๐๐ น.

นอกจากนี้ ชาวเรือน (กรมการ) : ที่ได้อาศัยอยู่ ณ บริเวณ
 บริเวณกรมการในเขตภาคนี้ เพราะว่าจะมีประโยชน์ต่อราชการเป็นสำคัญประโยชน์
 ที่ควรเป็นเบื้องต้นควรมีเช่นไรดี เช่นที่กล่าวไว้ว่า "แต่ให้บ้านที่ติดกับเขต
 เขตการ" (ใจความความว่า "ให้รับสิ่งใดที่นอกเขตบ้าน" มีความสำคัญแล้ว ที่
 ขอบเขตการที่สมควรตามวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๕ ที่ "ให้ว่าความตามวิธี
 พิจารณาวิธีพิจารณาความอาชญา" ให้บ้านที่ติดกับเขตการพิจารณาความแพ่ง
 ให้บ้านที่ติดกับเขตการพิจารณาความอาชญาเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้น
 ที่ว่าความโดยวิธีพิจารณาความอาชญาในเขตการพิจารณาความอาชญาให้รับกับ
 เขตการ/ก. เพราะวิธีพิจารณาความแพ่งจะรับเข้าได้ไม่เป็นที่ยุติได้ คำว่า
 ที่ติดกับเขตการหรือเขตการอาชญาจะต้องมีลักษณะที่ติดกันด้วย ในเขต
 การพิจารณาวิธีพิจารณาความอาชญา จะต้องเป็นเขตการด้วย

ที่ห้ามยกความไว้ซึ่งบทหรือคำสั่งของศาลอื่น คำว่า "ซึ่งไม่เห็นว่า
 มีผล" นอกจากเป็นคำสั่งที่กระทำความผิดหรือคำสั่งที่ "เจตนาว่าจำเลย
 จำคุกหรือจำคุกโดยเด็ดขาด" อันเป็นเหตุให้กระทำความผิด ไม่ใช่ข้อ
 วิธีพิจารณาความอาชญาโดยวิธีพิจารณาความแพ่ง และถ้าจะยกเว้นให้กล่าว
 นี้ "เพราะเหตุที่มีลักษณะการผิด (ระเบียบที่ ๕) นี้" โดยสันนิษฐานว่า
 คำว่า "ซึ่งไม่เห็นว่า" มีลักษณะการผิด (ระเบียบที่ ๕) นี้ โดยสันนิษฐานว่า
 คำว่า "ซึ่งไม่เห็นว่า" มีลักษณะการผิด (ระเบียบที่ ๕) นี้ คำว่า "ซึ่งไม่
 เห็นว่า" มีลักษณะการผิด (ระเบียบที่ ๕) นี้ คำว่า "ซึ่งไม่เห็นว่า" มี
 ลักษณะการผิด (ระเบียบที่ ๕) นี้ คำว่า "ซึ่งไม่เห็นว่า" มีลักษณะการผิด
 (ระเบียบที่ ๕) นี้ คำว่า "ซึ่งไม่เห็นว่า" มีลักษณะการผิด (ระเบียบที่ ๕) นี้
 คำว่า "ซึ่งไม่เห็นว่า" มีลักษณะการผิด (ระเบียบที่ ๕) นี้ คำว่า "ซึ่งไม่
 เห็นว่า" มีลักษณะการผิด (ระเบียบที่ ๕) นี้ คำว่า "ซึ่งไม่เห็นว่า" มี
 ลักษณะการผิด (ระเบียบที่ ๕) นี้ คำว่า "ซึ่งไม่เห็นว่า" มีลักษณะการผิด
 (ระเบียบที่ ๕) นี้ คำว่า "ซึ่งไม่เห็นว่า" มีลักษณะการผิด (ระเบียบที่ ๕) นี้

มีบุคคลอื่นที่มาจากสหรัฐอเมริกาบางส่วนลงชื่อไว้ด้วยก็ได้ สอดคล้องกับบันทึกก่อน
 ระหว่างนั้นด้วยตามหลักฐานที่ปรากฏทั้งหมด ส่วนที่จะมีประวัติใช้ขึ้นตามทศวรรษ
 โดยสิ้นเชิงนั้นในคดีอาชญากรรมของรัฐบาลอเมริกัน จนกว่าจะได้อำนาจการกระทำที่พอ
 พอที่จะขึ้นตามทศวรรษได้ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๘ ที่กำหนดไว้ซึ่งไม่
 มีข้อกำหนดใดอย่างใด จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาถึงเรื่องนี้ หรือว่าสภาฯ คงจะ
 พิจารณาการดำเนินการใดเช่นอย่างนี้.

๑๐. นายวิฑูร ธรรมพิเศษ โคะ อิมเรเน็ท (พูดในนาม) : ข้าพเจ้าคิดว่า
 การดำเนินการเบื้องต้นนี้จะเข้าใจผิด เพราะตามบันทึกของรัฐบาลที่ลงชื่อไว้ซึ่งไม่ได้
 มีนามของรัฐบาลเบื้องต้นว่าขึ้นตามทศวรรษ จะใช้ทศวรรษที่ปรากฏในทางกิจการ
 ที่เกี่ยวข้องกันนั้นไปสามทศวรรษการที่ลงชื่อไว้ได้แก่ ถึงขั้นแล้วก็ตามแล้วก็ตาม
 ที่ขึ้นในระหว่างนั้น คือในระหว่างที่โคะ อิมเรเน็ทขึ้นอยู่ในตำแหน่งที่กล่าวไป
 ของท่านกรรมการวิฑูรในตอนที่ว่า เมื่อใดก็ตามที่นายนี้แล้วจึงจะเป็นอย่างนั้น เคียว
 ของตนเกิดขึ้นแล้วเราจะไปอย่างไร มาตรา ๘ พูดไว้ว่าอย่างนั้น มันเกิดขึ้นอยู่ใน
 ของตัวเราเองอย่างไร สำหรับข้อนี้ที่ข้าพเจ้าไม่ต้องการจะเห็นด้วย และเคียวในที่
 ที่ขึ้นทั้งนี้แล้วแล้วพูดเรื่องที่เกิดขึ้นแล้ว เคียวนี้ไม่มีอำนาจแล้วตามที่กล่าว
 ความผิด ความอาชญา ผิดกัน ผิดกันนั้น ๆ ที่เคียว ความอาชญาผิดและอาชญา
 ผิดกันนั้นเอง ผิดการนั้นเป็นอันละเรื่อง ความผิดที่ของมีผิดการ ความ
 ผิดที่ของมีผิดการ นั้นไม่เป็นข้อสำคัญ ข้าพเจ้าอ้างว่ากฎหมายที่ลงชื่อไว้ ถ้า
 ขึ้นขึ้นแต่ที่ทางรัฐบาลรับรอง อย่างที่ข้าพเจ้าบอกว่าเป็นของได้ ข้าพเจ้าก็
 ข้าพเจ้าขึ้นเป็นว่ารัฐบาลและท่านกรรมการถ้าไม่แก้อย่างนี้ข้าพเจ้าขอ
 ขอความเมตตาจะเอาออกเสียก็ได้ ถ้ารัฐบาลบอกว่าไม่รับรองประวัติที่เราสองได้ทั้ง
 ถ้ารัฐบาลรับรองเช่นนี้ข้าพเจ้าขอที่จะออกไป ถ้ารัฐบาลไม่รับรองแล้ว

๓. การที่... (text is very faint and partially obscured by a dark shadow on the left side of the page)

๓.๒.

๓.๒.๑. ... (text is very faint and partially obscured by a dark shadow on the left side of the page)

โดยคดีที่วางตัวไว้ในศาลอาญามาตรา ๗๖ ในข้อหากระทำความผิด เป็นประโยชน์แก่ผู้ถูกร้องความ
 ในข้อหากระทำความผิด โดยการที่ดำเนินแปรพักตร์โดยขอคืนความและได้คืนสิทธิจำเลยในข้อหา
 ภายหลังจากที่ถูกร้องนั้น - เป็นการเดินเข้ามาออกเพื่อไปจากความจริงประสพของมาตรา ๘
 ซึ่งกฎหมายจะให้อภัยโทษโดยพิจารณาถึงพฤติการณ์ให้เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ผู้ถูกร้องเกิด
 ขึ้นด้วยกรณีในคดีนี้ โดยถือว่ามาตรา ๘ เป็นบรรทัดฐานของคดีนี้ที่ไปจากคดีที่ตามมา ซึ่งคดี
 นี้ในคดีของคดีเดียว กรณีการพิจารณาคดีจึงโดยพิจารณาว่า การที่เดินไปในผู้เสียหายมีสิทธิ
 ของผู้เสียหายเป็นการปฏิบัติโดยผู้เสียหายที่ออกมาถึงเจ้าพนักงานแล้วมาออกคดีนี้ เป็น
 การพ้น.

ประการที่สอง ในข้อหากระทำความผิดของคดีอาญา กรณีการ
 ปฏิเสธการปฏิบัติหน้าที่ในคดีอาญา มาตรา ๑๓๕ ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่ง
 ประกอบไปด้วยข้อ ๑ และ ๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยประมวลกฎหมาย
 นี้เป็นกฎหมายที่ไม่เคยมีการที่จะร้องแย้ง เพราะฉะนั้นการที่จะใช้ว่าฟ้องแย้ง
 ในคดีอาญาจึงไม่เป็นสิ่งที่ควรที่จะกระทำ ที่มีความประสงค์ของกฎหมายที่ออกเพื่อป้องกันคดี
 ที่ผู้เสียหายฟ้องคดีอาญาโดยดำเนินคดีในคดีอาญาที่ผู้เสียหายฟ้องคดีอาญา เพื่อความยุติ
 ธรรมแก่คดีอาญาที่ออกความประสงค์ของกฎหมายให้มีผู้รับผิดชอบแล้วทำให้คดีเดียว
 โดยคดีอาญาในคดีอาญาความผิดตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่เกิดขึ้นแล้วและมาจน
 ไปถึงคดีที่มีสิทธิจะฟ้องคดีอาญาได้ใหม่ หากโจทก์ในคดีที่กล่าวมาพิจารณาในข้อหาข้อ
 โต้จึงกล่าวฟ้องแย้ง ฟ้องเป็นคดีอาญาขึ้นใหม่คดีเดียว เป็นวิธีที่กระทำการในคดี
 ใหม่อีก แต่ไม่ใช่ฟ้องแย้ง กรณีการปฏิบัติหน้าที่ในคดีอาญาจึงโดยพิจารณาว่าในคดีอาญา
 ที่กล่าวมาฟ้องคดีอาญาได้ใหม่เป็นคดีขึ้นใหม่หรือคดีอาญา และดำเนินคดีอาญาที่นอก
 ไปจากข้อหาเดิม กรณีการพิจารณาคดีจึงโดยพิจารณาว่าในคดีอาญาฟ้องแย้ง ส่วน
 ของคดีอาญาที่ฟ้องแย้งเป็นคดีอาญาขึ้นใหม่หรือคดีอาญา และฟ้องใหม่ขึ้นใหม่หรือคดีอาญา

ในเวลาอันสั้น เพราะฉะนั้นเมื่อนี้จึงถึงขั้นแล้วกรรมาธิการขอเรียนว่าการจะไป
 ไปไหนบ้างมีถึง ๓ อย่าง กล่าวคือ ๑. การที่นำความถึงกรรมาธิการซึ่งไม่เมื่อ
 ๒. แต่เป็นกรณีอันคดีมา ๗๗/๗๗ ที่จวนเวลาในศาลแล้ว และ ๓. การร้องเรียนที่มีอำนาจ
 ไปในชั้นของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาแล้วแต่จะไม่ถูกต้อง ความว่ากฎหมายและ
 ความว่ากรรมาธิการจะทำได้โดยไม่เสียสิทธิ ถ้าคดีนั้นไม่ขาดอายุความ เพราะฉะนั้นการ
 กรรมาธิการที่ขึ้นของกฎหมายวิธีพิจารณาอาชญาแล้วแต่จะไม่ถูกต้อง ความว่า
 ความว่าคดีนี้ว่า เรื่องความประสงค์ของกฎหมายวิธีพิจารณาอาชญา หรือในชั้นนั้นการจะฟ้อง
 กรรมาธิการที่ทำได้โดยฟ้องเป็นคดีที่เกิดขึ้นใหม่ ส่วนที่ว่าศาลจะไม่รับฟ้องนั้น ขอ
 ฟ้องขึ้นมาเสียก่อน ศาลก็รับกฎหมายวิธีพิจารณาอาชญาแล้วแต่จะไม่ถูกต้อง ความว่า
 เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงมีความเห็นในที่นี้จะเห็นได้ว่าฟ้องยังไม่มีอำนาจ
 ๗๗/๗๗

๑๔ บ.

นายเอี่ยม สุภาพกุล (บุตรราชสีห์) : ข้าพเจ้าก็ฟังกรรมาธิการได้แต่
 ในชั้นคดีเรื่องในนี้ว่า มีความเห็นว่า การที่จะตั้งกฎหมายอาชญาจะเห็นให้
 —อย่าให้เขียนกันแล้วไปแปล กฎหมายอย่างนี้ซึ่งเขียนกันมาจะเห็นว่ามี
 เพราะฉะนั้นกรณีเช่นนี้จากจะถามถึงตนขอว่า ถ้าจะเขียนไว้เช่นนี้จะเสีย
 ศาลจะแปลได้หรือไม่ และไม่เขียนไว้จะเสียอย่างไรและศาลจะแปลได้ไหม แต่
 ของนี้ผู้ที่กฎหมายอาชญาที่มีความเห็นกันในเรื่องกฎหมายอาชญาได้เขียนกัน ถ้าหากว่า
 และเห็นว่ากรรมาธิการจะทำได้โปรดขึ้นลงในเรื่องนี้ให้ทราบ ในฐานะที่ท่าน
 อยู่ในกรรมาธิการที่ไม่เป็นกรรมาธิการมาแล้วว่า ท่านรู้เรื่องมาแต่แรก **เสียงกรรมาธิการ**
 จะให้ความเห็นที่เห็นว่า ข้อใดเขียนระหว่างกรรมาธิการกับกฎหมายวิธีพิจารณาอาชญา
 จะเห็นว่าอย่างไร ไม่ใช่ว่าท่านจะมีอำนาจบังคับศาลในการตั้งกฎหมายอาชญา
 แปล

ผู้รับทราบและเป็นผู้รับผิดชอบในภายหลังว่าตนได้โอนหลักทรัพย์
 ไปฝากไว้กับธนาคารในมาตรา ๕ ซึ่งความจริงในมาตรา ๕ นั้นเป็นเรื่องการโอนคดีซึ่ง
 ปรากฏในศาลจากศาลทหารมายังศาลพลเรือน แต่ในกรณีที่ท่านผู้รับทราบนี้เป็นห่วงไม่
 ได้ห่วงในเรื่องการโอนคดี ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านผู้รับทราบเป็นห่วงของ ๓ จำพวก
 ๑. ห่วงว่า น. ถูกพิพากษาเมื่อปี ๑๙๑๔ แต่ยังไม่ได้รับรองเหตุคดีเห็นว่าเป็น
 ๒. ห่วงว่า เมื่อรับรองเหตุคดีไม่ได้แล้วคดีก็เกิดเป็นปัญหาและยังมีเวลาศาลฎีกา
 ๓. ห่วงว่า ถ้าศาลฎีกาจะรับคดีนี้ไปรับรองเหตุคดีก็เสียเวลา
 ๔. ห่วงว่า เมื่อรับรองเหตุคดีแล้วศาลฎีกาจะสั่งให้ยกฟ้อง น. ขึ้นมาอีกหรือไม่
 ๕. ห่วงว่า น. ถูกพิพากษาเมื่อปี ๑๙๑๔ นาย ก. ก็กำลังจะยอมอยู่ เมื่อคดี
 นี้ไปแล้ว น. ก็กลับมามีคดีอื่น ๆ อีกที่จะฟ้องนาย ก. คน ๓ จำพวกนี้กำลังจะยอมอยู่
 ๖. ห่วงว่า น. ถูกพิพากษาเมื่อปี ๑๙๑๔ จะไปฟ้องคดีของ น. ความจริงในมาตรา ๕ นี้เราควร
 จะเห็นว่าการโอนคดีจากศาลทหารไปยังศาลพลเรือน ในรูปที่ว่าเป็นคดีของ น. จำพวก
 ซึ่งศาลเจ้าได้กล่าวมาแล้ว
 เราควรที่จะพิจารณาคดีนี้ให้ชัดในคดีนี้ ในทางกฎหมายเราควรจะทำต่อไป
 การรับรองเหตุคดีนี้เป็นไปตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ ทางกรมกฤษฎีกาเห็นว่าเมื่อได้รับรอง
 เหตุคดีแล้ว ความจริงในคดีของ น. ศาลเจ้าสงฆ์ของศาลไทย ถ้า
 ศาลเจ้าสงฆ์ของศาลไทยไม่รับรองเหตุคดีของ น. ศาลเจ้าสงฆ์ของศาลไทย
 จะรับรองเหตุคดีของ น. หรือไม่รับรองเหตุคดีเป็นอันขาด จำเลยเห็นว่าคดีนี้เป็นคดี
 ในกฎหมายอาญา และที่รับรองเหตุคดีในเวลาเดียวกันศาลทหารศาลพลเรือน ศาล
 เจ้าสงฆ์ของศาลไทยไม่ออกหมาย แต่จะให้เสียโทษทางอาญาตามคดีอาญาในคดีอาญา
 ศาลเจ้าสงฆ์ของศาลไทยเห็นว่าจำเลยจะต้องแก้คดีว่ากฎหมายที่ออกหมาย—ที่เป็น
 หมายหมาย มาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ของกฎหมายอาญา ศาลเจ้าสงฆ์ไม่ได้
 ออกหมายหมายที่ศาลเจ้าสงฆ์ของศาลไทย จะให้หมายหมายที่ศาลเจ้าสงฆ์ไม่ได้

เพราะฉะนั้นการไม่เรื่องมีโทษของงานที่จะพิจารณาค่า ส่วนการที่จะใช้เป็นที่พิจารณา
 ในเรื่อง/จะพิจารณาหลังโดยวัดในขั้นที่จะเป็นวิธี หาที่ยุ่งยากมาก ความที่ห้ามผู้แปรวิธี
 การจะพิจารณาค่าการพิจารณาของค่า ของผู้แปรวิธี เพราะหาเรื่องให้สองได้
 ของใครก็ได้ให้โดยได้ค่า การจะพิจารณารวมค่าการที่มีแปรค่าได้เป็น ค่าที่หนึ่งซึ่งนับได้กับ
 ส่วนค่าอื่น ที่มีค่าส่วนกันไม่พอ ถ้าหากจะเรียงเป็นลำดับ ความที่จะเอาส่วนต่างไว้ที่
 ส่วนแรก ๆ นี้จะวินิจฉัย.

๒.๑๖ ๒.

นายจำลอง ชาวเมือง (กรรมวาธิการ) : ที่หาบ่าชุกถวาวเมื่อถึงปีใหม่
 เป็นใหม่ คือประ เติบว่าควรจะได้เห็นคำว่า ลงนามทั้งการที่ห้ามผู้แปรวิธี **ผู้แปรวิธี**
 ที่ไม่พอที่จะหาได้แล้ว เพราะในเรื่องนี้มีคำว่า เราจะไม่ได้ลงนามลงนามกรรมวาธิการ
 เราจะเอาตัวอย่างไร

นายสีห์ ขุนนางแก้ว (ประธานกรรมวาธิการ) : ข้าพเจ้าขอพิจารณากรณีที่น่า
 เป็นที่น่าพิจารณาเมื่อถึงปีนี้เป็นคดีที่น่าพิจารณามากยิ่ง และผู้แทนกรรมวาธิการก็ได้อธิบาย
 แล้วว่า พวกคดีซึ่งเป็นเรื่องถูกใช้ความถึงผู้กระทำผิดร้ายมากจนควรใช้โทษประหารชีวิต
 ความที่เป็นแล้วทุกคดีเวลานั้นจะมีตัวบวกรวมคดีในศาลอาชวเรียมชีวิตใหม่ ความที่คดีนี้จะ
 ภาธิการได้พิจารณาโดยละเว้นคดีแล้วเห็นว่า พวกคดีนี้เมื่อเวลาจะเข้าคดีของคณะ
 ภาธิการเริ่มต้นได้ คงใช้ความในคดีว่า ที่ผู้เราแก้ไต่ถามผู้ เห็นแก่หน้าที่กฎหมาย
 ทั่วไป แต่ว่าในเขตที่ประกาศใช้กฎหมายชีวิตคดี ที่ในศาลอาชวเรียมจริงใช้ตาม
 ภาธิการทั้งเวลา เว้นคดีที่มีประกาศใช้กฎหมายชีวิตคดีแล้วผู้กระทำผิดคดีที่
 ภาธิการและขอความขอหมายของภาธิการโดยมี คำว่า ประกาศนี้จะเอาคดีที่เกิด
 ประกาศขึ้นศาลอาชวเรียมใหม่ ก็คงจะ เพราะ วันถ้าแต่สิ่งหรือใหม่ในที่ประกาศนั้น
 เมื่อเริ่มนี้แล้วผู้ที่มีอำนาจประกาศใช้ประกาศขึ้นศาลอาชวเรียมออกประกาศ (ภาคที่
 นี้ไม่ได้) คงจะเพราะคดีที่เกิดขึ้นมาภายหลังวันประกาศเป็นอันไป เมื่อคดีนี้คดี

บุคคลธรรมดาของหม่อมเจ้าในกรณีเดียวกันนั้น เกิดขึ้นมาหลายแล้ว ซึ่งในเวลาปกติทั้งสองฝ่ายก็ต้องติดต่อ นาย ก. ที่ต้องมา ๗๕ ก. ได้ เพราะศาลยังมีข้อความจริงว่า นาย ก. มีอายุ ๗.๕-๘ แต่มีนาย ก. ที่ต้องมา ๗.๕-๘ นาย ก. ที่ไม่มีโอกาสต้องมา นาย ก. ได้ กรณีเช่นนี้ถ้าเราไม่พูดก็ธรรมดาและไม่มีความพูดก็ธรรมดาเขาเอง ความจริงแล้วเขาก็ได้ฟังตามกระบวนการแล้ว พวกที่เป็นโจทก์ฟ้องไป ถึงข้อสร้าง ความผิดจริงแล้วของฝ่าย ๗/๗๕ ผู้ตนและกรรมวาจาการแล้ว เพื่อให้เราเข้าใจถึงกันในข้อความจริง เราเห็นว่าไม่จริงแล้ว แต่ข้าพเจ้าว่าถึงโทษ และอย่างความหมายที่ผู้ฟ้องได้ฟ้องคดีนี้ที่ฟ้องฟ้องมากกว่าโจทก์ โจทก์ฟ้องทุกข้อ เมื่อฟ้องไปก็แล้วออกมาออกกฎหมายโดย ถ้าคิดอย่างนี้เท่านั้นก็มีโทษลงโทษนาย เราจึงได้ให้คำพิพากษาว่าคดีแล้วศาลจึงยื่นแนวความกับอีกคดี ถ้าเช่นนั้นก็ไม่มีโทษลงโทษนาย นี้ก็ผิดหลักของสภา ๗/๗๕ และสำหรับข้าพเจ้าไม่คิดอีกนั้นว่า ถ้าไม่ได้อย่างนี้ข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติแล้วข้าพเจ้าไปศาลของคดี แล้วกฎหมายฟ้องมีเราออกมีมาถึง ๓ - ๖ ครั้งแล้ว และอย่างความฟ้องผู้ฟ้องคดีก็ว่า อย่างนี้ถึงกับฟ้องคดีที่โทษอะไรในคดีไม่สำคัญ เรื่องโทษก็โทษเหมือนกันไม่สำคัญอะไรหรอกไม่เห็นโทษอะไร แต่โทษประชาชนอย่างนี้โทษแล้วนี้ โทษก็มี โทษก็ แต่อย่างกฎหมายเข้าใจก็โทษหนักกว่าโจทก์ และยังมีโทษโทษกันโทษกันโทษกันโทษกัน ต้องมีโทษหนักเสียอีกเท่านี้เท่านี้ ๓ - ๖ ปี/๗๕ ทางคดีนี้ได้ เราได้ลงไปให้ศาลข้าพเจ้าไม่เห็นโทษจะลงโทษอะไร เพราะฉะนั้นความฟ้องผู้ฟ้องคดีทั้งกลางและรัฐบาลได้โปรดทำใจให้กว้างขวางที่จะช่วยประชาชนทุกคนเห็นแก่อย่างนี้ คงจะช่วยประชาชนให้ทั้งสองฝ่ายมีโอกาสดังรองกันอย่างในศาลยุติธรรมธรรมดา และให้ศาลยุติธรรมได้มีใจอย่างผู้ฟ้องและโจทก์ฟ้องอย่างนี้ข้าพเจ้าได้โปรดคดีนี้ไว้จะ เห็นการผิด เจนถึงขึ้น.

๒.๑๑ น.

นายเทียน สุวิพันธุ์ (สกลนคร) : ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการที่จังหวัดอภัยราช
มีผู้แปรพักตร์และขอร้องกรมอาชญากรรม รู้สึกว่าสถานที่จะไปถึงก็ลำบากมาก เพราะ
ของอย่างที่คุณแทนพร อภัยราช เมื่อที่เห็นเป็นเรื่องใหม่ ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับมาตรา ๑
บางที่กรมอาชญากรรมชี้แจง และถึงแม้ว่าท่านกรมอาชญากรรมท่านอธิบดีกรมชั้นทหาร
แจ้งถึงมาตรา ๗ ก็คิดว่าสถานที่ยังเข้าใจไม่แจ่มแจ้ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอข้อ
ตั้งร่างนี้ไว้ในกรมอาชญากรรมพิจารณาใหม่เพื่อความชัดเจน

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : พิจารณาในเรื่องใหม่ ในตอนไหนก็ตาม

นายเทียน สุวิพันธุ์ (สกลนคร) : คือเรื่องนี้^{ที่}พูดว่า...แต่กรมอาชญา
เรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่ไม่เกี่ยวกับเรื่องโซนคดี ก็ขอเสนอเรื่องสิทธิของจำเลยอย่าง
ที่ผู้แทนอภัยราชบอกกล่าวเมื่อที่นั่นอาจจะเขียนใหม่ หรือจะเขียนใหม่ก็ได้ เจน หรือจะร่างขึ้น
มาตราหนึ่งก็ได้ เพื่อ เจน และเพื่อ ให้ได้ประโยชน์อย่างที่ท่านผู้แทนอภัยราช
กล่าว

๒.๑๒ น.

นายจำลอง ดาวเรือง (อุบลราชธานี) : อย่างที่เสนอที่นั่นไม่ถูก คือเมื่อเรา
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกฎหมายฉบับนั้นแล้วกรมอาชญากรรมก็มีการแก้ไข มีผู้แปรพักตร์
แปรพักตร์ตามมาตรา ๑ นี้^{และที่}กรมอาชญากรรมเสนอมาที่สภาเห็นด้วยหรือไม่^{แก้ไข} หรือ
พร้อมกับผู้แปรพักตร์มาเห็น ที่สภาเราจะต้องวินิจฉัยอย่างนี้เสียก่อนจึงจะขอ

ประธานสภาฯ : เราต้องวินิจฉัยเสียก่อน คือในมาตรา ๑ นั้นกรมอาชญา
ได้แก้ไข ข้าพเจ้าก็ได้ฟังมาทั้งสองข้าง และให้มีผู้แปรพักตร์มา ก็หากว่ามีเราจะเอา
ร่างผู้แปรพักตร์หรือจะเอาอย่างกรมอาชญา

18.34 น.

นายสุเทพ สุวรรณวิภา (ผู้ขอสงวน): สำหรับปริมาณการผลิตที่ได้ถึงกันเมื่อครั้ง

แรกที่ได้ฟังมาแล้วปรากฏว่ามีประเด็นเข้ามาทวนอยู่ คือจำเลยผู้เสียหาย/ผู้เสียหายในคดีนี้

มีสิทธิในข้อคดีนั้นได้ ทว่ายังเป็นประเด็นที่ทวนอยู่เพราะว่าจริงหรือแท้กล่าวถึงในเรื่องประ

เด็นข้อ ก. ข. ไม่ ปัญหาส่งกลับไปในกรณีการพิจารณาที่เป็นการนอกประเด็นจากที่

ศาลที่รับคดีการไปแล้ว ปัญหาข้อนี้ขอคัดค้านการที่ทางรัฐบาลหรือกรมการ

คดีได้เห็นด้วยในคดีการหรือไม่ว่าจะให้จำเลยที่เป็นผู้เสียหายจะขอเอาพิจารณาไปถึงการ

พลเรือนได้มีสิทธิในเรื่องนี้หรือไม่ ปัญหาเรื่องสิทธิในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเจตจำนงหรือคดีไว้

เช่นว่า ข้อนี้ขอคัดค้านเป็นใจทว่า ยิ่งกว่านั้นยังกล่าวด้วยว่า ให้ผู้เสียหายมีสิทธิฟ้องเป็น

ใจทว่า ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน ในกรณีข้อนี้ให้ผู้เสียหายเป็นใจทว่า ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน

ข้อนี้ขอคัดค้านการทวนการทวนจะ ขอประณามไป ทว่าข้อนี้ขอคัดค้านไปข้อ

ข้อนี้ขอคัดค้านใจ ในภายหลังโดยคดีจึงไม่ขาดอายุความ ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน

ข้อนี้ขอคัดค้านการทวนการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน

ข้อนี้ขอคัดค้านการทวนการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน

ข้อนี้ขอคัดค้านการทวนการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน

ข้อนี้ขอคัดค้านการทวนการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน

ข้อนี้ขอคัดค้านการทวนการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน

ข้อนี้ขอคัดค้านการทวนการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน

ข้อนี้ขอคัดค้านการทวนการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน

ข้อนี้ขอคัดค้านการทวนการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน

ข้อนี้ขอคัดค้านการทวนการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน

ข้อนี้ขอคัดค้านการทวนการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน ข้อนี้ขอคัดค้านการทวน

ตัวเดียว ไม่เอกไม่โทก็ไม่มี ถ้าจะยกก็ให้เป็นไปตามฎีกาประณัติที่ตัวเอง ส่วนที่มีความ
หนักกว้างขวางออกไปก็ขอแก้ไขเพิ่มเติมภายหลัง ข้าพเจ้าขอมีมติประชุมวินิจฉัยโดยยกปัญหา
ของท่านวินิจฉัยก่อนว่าจะเอาตามที่ท่านขอแก้ไขหรือไม่ หรือจะเสนอเอาอย่างไร

๒๕.๕๘ น.

นายจำลอง ดาวเรือง **คุณทนายธรรม** : ขอประทานที่แจ้งสักเล็กน้อยก่อนที่
วินิจฉัย-ที่กรมการปกครองร่างเดิมไว้ เมื่อก่อนที่ท่านสมาชิกสมุหฯ ได้อภิปรายถึงสิทธิของ
สมุหฯ ของโจทก์ที่จะเข้าเป็นโจทก์ร่วมกับโจทก์จะกล่าวถึงสิทธิของจำเลยด้วย ถ้าจะฟัง
ตามที่ท่านจะเข้าโจทก์แล้ว แต่ก็เป็นคดีโอนจากศาลทหาร ยืนยันศาลทหารเป็นโจทก์ เมื่อ
เสนอที่มาศาลพลเรือนแล้ว โจทก์จะดำเนินคดีต่อไป ที่เขียนนั้นเขียนเพื่อไม่ให้คดีตก จึงได้
เขียนเรื่องนั้นลงไป ท่านนั้นเพื่อให้เกิด และการใช้ พ.ร.บ.ที่ ๑๖๖ ประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาชญาฯ ฉบับนี้ เรื่องเป็นอย่างไร ไม่ใช่เรื่องสิทธิและไม่เอาเงินลงไป ไม่ใช่
สิทธิอยู่เลย ๆ จึงได้เขียนลงไปอย่างนั้น

๒๕.๔๐ น.

นายเชิยม สุภาพบุณ (นครราชสีมา) : เรื่องกฎหมายอาชญาฯ ข้าพเจ้าเห็นว่าใน
ข้อ ๑๓๖ จะเอาคนคิดทราง หรือเอาผู้ร้ายปลอมไปโดยอาศัยกฎหมายนั้นแล้วไป ท้าดแบบ
ที่จำไม่เห็นด้วยที่จะเขียนเช่นนี้ เรื่องนี้ขอความปรองดองที่ว่า กรมการก็ได้มาถึงความ
ความเห็นของสมาชิกสภาเป็นส่วนใหญ่แล้ว ขอให้ไปพิจารณาให้ถี่ ๆ อีกสักหนึ่งเดือน
หรือสองเดือน เสนอเสนอมาที่เอาเรื่องนี้ไปพิจารณาใหม่อีกครั้งหนึ่งเพื่อไม่ให้รีบร้อนดีกว่านี้ ขอ
ให้ครั้งหนึ่งเถอะ

๒๕.๔๒ น.

นายสิทธิ สุทธานนท์ **คุณทนายธรรม** : กรมการมีความเห็นตรงกับท่านผู้
พิจารณาคดีที่จำเลยมีโอกาสฟ้องเหมือนกัน กรมการพยายามที่สุดที่จะไป เห็นไป
ความประสงค์ของท่าน กรมการก็มีความเห็นเช่นเดียวกับท่านแล้ว แต่กรมการไม่

1. จากข้อกล่าวหาการค้างชำระหนี้ตามกฎหมาย ไม่จำเป็นจะต้องผูกมัดเงาเดียว
 2. มาตรา ๖๖ จะผูกมัดเงาอย่างใดก็ได้ ถ้าต้องการชำระเงาจะอ้างสิทธิ ๑๐๐ บาทก็ได้
 3. เรื่องค้างชำระหนี้ในศาล และเพราะค้างชำระหนี้ในศาลจึงทำให้เงินเข้าไม่ เงินเข้า
 4. กรณีนี้คดีในกรณีอย่างนี้ชำระเงาด้วยอย่างคือ เรื่องที่ค้างชำระหนี้ในศาลแล้วต้อง
 5. ชำระเงาเดียว อีกข้างหนึ่งควรเป็นใจที่ฟ้องไม่ได้ฟ้อง กรณีชำระเงาแล้ว ^{ไปยึดทรัพย์แล้ว} ~~คดีก็จบ~~
 6. กรณีที่ควรที่จะถูกชำระหนี้โดยนายเงิน เจ้าผู้ชำระหนี้ แล้วรายคนที่จะเสียหายกลับไปอยู่ในหลักจึง
 7. ข้อกล่าวหาจึงขอออกว่าควรจะมี โทโลกาสหังสองฝ่ายนี้ เราเป็นฝ่ายนี้ หาก ความผูกพันกรรมแก่ประ
 8. ทุน เราก็คงตั้งใจ ให้แก่ประชาชนเสมอหน้ากัน ท่านจะอ้างเหตุผลหรืออะไรนั้นข้าพเจ้า
 9. เห็นว่าจำเป็นจะต้องไป ศาลอะไร เลข เรื่องที่จะฟ้องผูกพันก็คือเราควรชำระ
 10. หนี้ตามกฎหมาย ให้ประชาชนเข้า จำเป็นมีความหมายอย่างไร ที่ความไปแต่ไหน นี่ทำไมเราจะทำ
 11. ไม่ได้ ข้อสำคัญอย่าให้ประชาชนอ่านไม่ออกกันแล้วกัน เรื่องเหตุผลอันสามารถจากไหน
 12. ข้อพิพาทอย่างที่จะให้ประชาชนเข้า จากความนี้ สัก ๕ - ๖ เรื่องก็ได้ ~~แต่ใน~~ มาตรา ~~ที่~~
 13. ไม่เห็นจะเสียหายอะไร และในเรื่องเหตุผลเหล่านี้ในเรื่องค้างชำระหนี้ กรณีค้าง
 14. ชำระหนี้ที่จะมาฟ้องคดีไม่จำเป็น ข้อนี้ไม่ใช่ข้อสำคัญ เห็นว่า มาตรา ~~ที่~~ ไม่ได้ เพราะจะ
 15. ข้อสำคัญท่านก็ เห็นแล้วว่าเรามีความเห็นตรงกันแล้วว่าควรไป โทโลกาสหังสองฝ่าย ให้
 16. ~~คดีก็จบ~~ ~~คดีก็จบ~~ ~~คดีก็จบ~~ ถ้าไม่ฟ้องไปแล้วฟ้องไม่ได้ ท่านจะหวังว่าไม่เงินที่จะแก้เพียงนี้
 17. ข้อพิพาทนี้ไม่เห็นเสียหายอะไร เลข ไม่เห็นเสียหายอะไรเลย อย่างท่านสมาชิกคนหนึ่งได้
 18. กล่าวว่า การที่จะเอาคนเข้าคุกเจ้ากรรมนายเวรจะเขียนไป ประชาชนเข้า จนคนควรจะ
 19. เขียนไป หรือจะด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นมีเรื่องเหตุผล ไม่น่าจะเป็นข้อใดก็เพียง
 20. ข้อ เมื่อความเห็นตรงกันแล้ว ควรจะแก้ใจอย่างไร จะให้ความผูกพันอย่างใดก็ให้
 21. ข้อไปความอย่างนี้ข้าพเจ้าได้ เสนอประมุขที่มานั้นเอง อีกอย่างหนึ่งถ้าหากว่าคดีใน
 22. ข้ออย่างนี้ ข้าพเจ้าก็ขอเรียนแก่ท่านว่ายังคือ หนี้คดีออกเงิน ข้อท่านสมาชิกผู้เป็นเกียรติได้
 23. ข้อนี้ถึงความที่ข้าพเจ้าประมุขที่มานั้นเอง

16.40 น.

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ความจริงเราก็ได้ฟังมาอย่างชัดเจนแล้วว่า
 ความรับผิดชอบของท่านผู้ประมุขหรือของกรมการมีความเห็นสอดคล้องกันเป็นอันหนึ่ง
 อันเดียว จุดประสงค์ของผู้ประมุขไม่สามารถจะเอาสกลนครเข้าไปในมาตรา ๑ เพราะ
 เป็นคนละเรื่อง ความจำเป็นมีอยู่ว่าถ้าเมื่อสภาเราเห็นว่าท่านประมุขเป็นท่านประมุขที่สภา
 นี้ควรรับผิดชอบเป็นเรื่องใหม่ที่มีลักษณะเฉพาะ ฉะนั้นถ้าจะเขียนเขียนขึ้นขึ้นมาไม่ได้
 และสภาจะวินิจฉัย ได้รับท่านประมุขหรือไม่ หรือจะได้รับคำของกรมการหรือไม่ก็ยังไม่
 วินิจฉัยไม่ได้ เพราะนี่เป็นเรื่องใหม่ที่มาอย่างนี้ และเรื่องใหม่ก็ไม่ติดกับหลักการ จาก
 เจ้าจึงขอเสนอให้ส่งเรื่องไปที่ กรมการพิจารณาพิจารณาใหม่ และถ้ายังไม่วินิจฉัยไปแล้วจะ
 เกิดความวุ่นวายแก่ประชาชนก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าขอเป็นเช่นนี้ และขอเสนอให้ส่งไปที่
 กรมการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ท่านเสนอได้ แต่กรมการบอกว่าเขาเขียนไม่ได้

อย่างเรื่องที่จะให้สิทธิจำเลย แล้วจะให้ถ้าเขาไม่มีความจำเป็นอย่างไร กรมการเขา
 ก็ได้พิจารณาอย่างดีแล้ว และกรมการที่พิจารณาเรื่องนี้ก็โดยสภาได้เลือกเขาไป
 เมื่อท่านจะมีความเห็นอย่างไร ก็เขียนเพิ่มเติมมาภายหลังก็ได้ เป็นคนละเรื่อง

16.50 น.

นายจำลอง ดาวเรือง กรมการ : อย่างที่ท่านประธานแจ้งขณแล้ว

เป็นเรื่องที่ว่ากรมการ ไม่ได้พิจารณาเรื่องว่าจะให้สิทธิจำเลยที่จะฟ้องอีกหรือไม่
 กรมการได้พิจารณาเป็นอย่างดี โดยสภาได้เลือกไป ท่านเจ้าได้รักษาประโยชน์ของ
 ประชาชนเป็นอย่างดีที่จะเป็นผลให้เสียอย่างหนึ่งมีลักษณะเฉพาะที่สภาได้
 พิจารณาแล้วอย่างที่ว่านี้ ส่วนในเรื่องอื่นก็ตามอย่างที่ท่านเห็นสมควรก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

องค์การของพระราชบัญญัติคุ้มครองการศึกษา ฉบับที่ ๑ พุทธศักราช ๒๔๘๗ ที่ได้เรา

พิจารณาร่วมกันก่อนนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง และท่านต้องร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง

มีผลผูกมัดด้วยการถือ และมีที่ ๘ ขึ้นมาแล้วก็เห็นอะไรเข้าไม่ได้ นั่นเป็นเรื่องหนึ่ง
 แล้วตัวเรื่องในศาลกรรมการ ได้พยายามรักษาประโยชน์อย่างเดียวกันกับประเทศ
 ในเรื่องการรักษาประโยชน์ของประชาชนเห็น เมื่อท่านผู้ประตักตีเห็นโดยประชาชน
 กรรมการทำไมจะไม่เห็น และความจริงที่เขียนนี้เกิดขึ้นแล้วจึงไม่ได้แก้ไขร่างเดิมของ
 รัฐธรรมนูญน้อยเลย เพราะฉะนั้นจึงว่าสภาที่ตั้งจะเข้าใจ และก็ไม่ได้มีเจตนาว่า
 ศาลใครเลย จึงว่าสภาที่ตั้งจะเห็นด้วยกับที่กรรมการ เสนอมา

15.51 น.

นายสุวิธ สันตเศรษฐ (เรียนใหม่) : ความข้อได้เขียนระหว่างกรรมการ
 ที่ผ่านสภาที่เมืองประตักตี เราพิจารณาดูอย่างง่ายว่า ในกรณีให้รัฐสภาได้เสนอกฎหมาย
 จะก็มีใจความมีเจตนาอย่างไร ขนาดความว่า รัฐสภาไม่เจตนาอะไรที่จะแก้ไขสิ่งที่หนัก
 ไปเป็นเบาไป และจะให้เป็นผลในระหว่างประชาชนที่เกี่ยวข้อใน เรื่องการ ใ้ยกัดยึดการ
 ได้ เมื่อได้พิจารณาจากความเห็นทางฝ่ายกรรมการก็เห็นด้วยที่เขียนในกรณีในประตักตี
 ที่จะเอาเข้าไปตลอดแหละไม่ได้ ขอให้ท่านพิจารณาดูว่า ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการที่จะออก
 กฎหมาย สิ่งสิ่งเราจะรับเอาเข้ามาทำในเวลาที่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อ เราอาจจะมีสิ่งหนึ่ง
 ไปจนหมดจนเราอาจจะมีมาตรา ๘ ทวิ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเจ้ากรมเราไม่คิดให้เจ้าโดยที่
 จะถึงถึงอีกก็ถึงได้ เราขอเอาไปเป็นมาตราทวิได้ ถ้าเรามุ่งหมายจะช่วยเหลือใน
 การได้ประชาชนกับรัฐ ก็เป็นไปด้วยดี ถ้าในกรรมการจะเป็นเห็นว่าทำสิ่งนั้นแล้วทำไม่ได้
 จะสาระสำคัญที่ เราปรารถนาจะให้เป็นไปโดยยุติธรรม เห็นแล้วก็เป็นการสมควรอย่างถึง
 จะหาช่องทาง ก็เขียนเข้าไปดูที่ในสิ่งใดที่สุดได้ ขอให้สิ่งเรื่องกันไปในเจ้าพ่ เจ้าเห็นว่า
 แล้ว เป็นกาปราถนาประนอมระหว่างสภาที่กรรมการอย่างนี้ที่สุดแล้ว

15.52 น.

นายผล แชนสระคี (ขอนแก่น) : เมื่อได้ฟังคำอภิปรายอย่างนี้แล้ว จากเจ้า
 สภาที่ขอจะลงความเห็นไปได้ คือตามที่ทางกรรมการ ได้ยื่นจนกันไม่สามารถจะ

เขียนได้โดยที่การปฏิบัติของท่านผู้ปฏิบัติ ในเรื่องอื่นบ้างหนึ่ง แม้ว่าเท่าที่ได้ฟัง
 ความเห็นของบุคคลที่ทราบแล้ว ส่วนมากในความเห็นของสภาผู้เห็นว่าจะจำเลยในเรื่องสิทธิ
 บวชประกาศ จึงด้วยความเป็นห่วงสิทธิของจำเลยผู้ได้รับความเสียหายทำ ให้สภาผู้หรือ
 ท่านสมาชิกส่วนมากผู้ทราบแล้วจึง ไม่กล้าตัดสินใจตกลงไปทีเดียว และยังมี ครุจะใ้
 การเขียนไว้เป็นการสงวนสิทธิ์เอาไว้ แต่ทางกรรมการ ได้เห็นแจ้งแล้วว่าท่านไม่สามารถ
 จะเขียนลงใ้ นมาตราอื่นได้ ผู้ที่หวังว่าการที่ท่านไม่สามารถจะเขียนใ้ นั้นสภาผู้คิดว่า
 โดยความมุ่งหมายของการร่างกฎหมายแล้วถ้าไม่สามารถจะตกลงไปได้เราก็อาจจะเขียน
 เป็นบทเฉพาะกาลไว้อีกมาตราหนึ่งหรือบทหนึ่งซึ่งขึ้นอีกมาตราหนึ่งก็ทำได้ โดยความ
 มุ่งหมายที่เราจะรักษาสิทธิของบุคคลที่เป็นห่วงหรือไม่ ท่านนั้นเอง ครับ

ส่วนที่ว่าการปฏิบัติขัดกับความมุ่งหมายที่จะเขียนลงใ้ นมาตรา ๑ นั้นสภาผู้
 ก็เห็นแจ้งแล้วว่าจะเขียนไว้ที่อื่นได้ จึงมี ครุจะทราบว่าทางกรรมการจะเขียนใ้ หรือใ้
 ในมาตราอื่น ถ้ากรรมการเขียนไม่ได้ก็หมายความว่ากรรมการนั้นคงจะไม่ทำตามความ
 มุ่งหมายของสภา ๗ เพราะเป็นข้อหาใหม่โดยที่ผู้ปฏิบัติไม่ต้องการซึ่งหากมีความเป็นห่วง
 ในเรื่องสิทธิของบุคคลที่ผู้แทนพบ ได้กล่าวมาแล้ว จึงอยากจะให้สภาผู้พิจารณาหรือ
 นตกลงสิทธิของผู้เสียหาย ที่กล่าวนั้นเป็นข้อหาซึ่งสภาผู้หากจะใ้ กรรมการได้เขียน
 ให้สอดคล้องกับความเป็นห่วงของสภาผู้ความนั้นจะเป็นข้อหาใหม่ที่จะมอบใ้ กรรมการ เสิ
 ในเมื่อ กรรมการ เขียนไม่ได้ก็ผู้ใดว่ากรรมการจะไม่ใ้ ทำตามความมุ่งหมายของส
 ประธานสภา ๗ นั้นเป็นข้อเสนอของท่านคนเดียว ไม่ใ้ เป็นความเห็นของสภา

เห็นความเห็นของท่านคนเดียวที่เห็นอย่างนี้ การ เสนอเป็นมติที่ควร จะเสนออย่างนี้
 เสนอปฏิบัติ ไม่อย่างนั้นเกี่ยวข้องกับ

๒๕.๕๖ น.
 นายจิตร ศิริธรรมาธิเบศ ๗ ลงสภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
 เรื่องเรื่องนี้ได้ทราบมานานแล้ว แต่ว่าเรื่องข้อที่สภาเราจะพูดนั้น ในที่นั้นสภาผู้จะเกิด

เรื่องอื่น ๆ แล้วก็มีมีความเชื่อใจว่าจะยอมประเคนไปมากทีเดียว ก็คือว่าในประเด็นที่
 จะพิจารณาในในสภาเมื่อกรรมาธิการไม่ได้แก้ไข หากแต่ที่ผู้ตั้งใจได้มานั้นก็
 แล้วก็ได้ไปเกี่ยวกับความ ทางกรรมาธิการก็บอกว่าทำไม่ได้ ผู้ที่เรารู้จักก็มีเห็นอีก
 ๑ คำ และถ้าเห็นแล้วที่อื่น จะไปให้คิดว่ามันยังพอทำได้ นี่ประเด็นที่ผู้ตั้งใจแล้ว แล้ว
 จะเอาความร่างของกรรมาธิการหรือจะเอาความของผู้ที่เรารู้จัก นอกจากนั้นก็ยังมีเรื่องใหม่
 อีกด้วย ๖๔๗ ผู้ตั้งใจของเราเห็นเรื่องอะไรอะไรก็พิจารณาก็ได้ แต่ถ้าใครที่คิดจะไปอ่าน
 ไปค้นหาดู แต่ว่ายังมีทั้งของสภาหรือมีพิจารณาของสภา แล้วอย่างไร ก็ยังมีเห็นว่า
 ประเด็นนี้อย่างไร และประเด็นที่มีชื่อว่า กรรมาธิการ ไม่ได้ผู้ตั้งใจร่างของรัฐบาลเลย
 แล้วก็ให้ท่านผู้ประพันธ์เห็นความเห็นว่าแล้วถ้าไปเห็นถึงความที่สภา นี่จะตัดสินได้แล้วที่สภา
 ถ้าจะจำมีความเห็นอย่างนี้ก็มีข้อที่จะพิจารณานี้

ประธานสภา ฯ : ท่านจำก็ได้ถึงความความหมาย เมื่อกรรมาธิการมีร่างแล้ว
 ก็คือว่า ถ้าเรามีความเห็นว่า ถ้าไปสืบประเพณีก็จะว่าประธานสภา ที่มีผู้เสนอว่าถ้า
 ท่านจะ เป็นประธานบ้างก็ว่า ท่านจำได้ จะทำอะไรก็ตาม ไม่มีอะไรที่ผิดแล้ว เมื่อท่าน
 ผู้เสนอจะหาอย่างใด ก็ขึ้นสภาใหม่

๑๑. ๕๖ น.

นายเขียน สุภาพบุณ (บรรณารักษ์) : ของประธาน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรมท่านเขียนไม่ได้กล่าวสภา ฯ เป็นเพียงรัฐมนตรี ถ้าจะจำมีความเห็นว่าถ้าจะ
 มีกฎหมายที่ออกไปโดยกรรมาธิการ ไม่ยอมรับความเห็นสภา และความเห็นของสมาชิกที่เสนอ
 เขายังที่เห็นแล้วที่ข้อนี้ กรรมาธิการนำเอาไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ที่ประธาน ท่านจำ
 ไม่เห็นความที่คณะกรรมาธิการยังยืนยันว่า มันจะเป็นอย่างไรก็สืบ มีจุดไม่ถูกต้องเอา
 ถ้าท่านจำเห็นว่าคณะกรรมาธิการไม่ควรจะทำเช่นนี้ ถึงความเห็นของสภา ฯ ถึงความ
 เห็นของสมาชิกแล้วโปรดพิจารณาอีกคนหนึ่งอย่างนี้ผู้แทนราษฎรทุกคนเห็นชอบ ของอย่างนี้

และท่าน

ประธานสภา ฯ : เรื่องที่ที่ ๒๓๖ ไปที่ ๒๓๖ ไปที่ ๒๓๖-๒๓๖-๒๓๖ ที่ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม สนับสนุนที่คำกล่าวความร้องขอของท่านเอง ท่านเป็นผู้
 มีลาภได้ในเรื่องกฎหมาย และความถูกต้องที่คดีนั้นๆจะไม่ได้ มีท่านอยู่ข้างไร ถึงเรื่อง
 นี้จะเป็นเรื่องเล็กน้อยถึงจริง แต่ก็เป็นเรื่องที่มีจำนวนมาก และหลายคดีที่อยู่ในเรื่อง
 กฎหมายที่ค่อนข้างมาก

นาย เจริญ ทรงประภาส (พรรคประชาธิปัตย์) : ท่านเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 มีหน้าที่รับผิดชอบ

นายแก้ว สิงหะเดชะ (ประชาธิปัตย์) : ขอประทานพิจารณาคดีที่เกี่ยวกับ
 จะเอาอย่างไร

ประธานสภา ฯ : คดีที่จะถูกยื่นฟ้องเมื่อกรมการมีคำกล่าวหาว่าทุจริต
 คณะกรรมการที่กล่าวหา คณะอื่นไปขอความเห็นจากเรื่องนอกทางไป ที่เราจะขอ
 ที่ผู้แทนคณะอื่นหรือจะเอาตามฟ้องรัฐบาลหรือไม่ เป็นไปตามร่างระเบียบที่กรมการไม่ได้
 คิดไว้

นายแก้ว สิงหะเดชะ (ประชาธิปัตย์) : ขอรับทราบว่า คดีของท่าน ส. ส.
 คณะกรรมการได้พิจารณาในเรื่องนี้เรื่องอื่นไป ที่กรมการได้โปรดพิจารณาอีกครั้ง
 เรื่องท่านจะยังสืบต่อ ส.ส.

ประธานสภา ฯ : ตามข้อบังคับเราก็ไม่มี เรื่องที่จะส่งให้ท่าน เพราะเห็นว่า
 กรมการไม่ได้มีใครร่างเดิมของรัฐบาลเหมือนกัน ถ้าท่านจะยกข้ออื่นไป
 ข้ออื่นบ้าง ไม่อย่างนั้นจะไม่ชอบ ประเด็นท่านอื่นก็จะขอเพิ่มเป็นข้ออื่นเรื่อง และ
 กรมการ ท่านบอกว่าเขาทำ คำก็ของรัฐบาลแน่นอน ต้องให้พิจารณาว่าเพราะ
 ข้อที่สภา ฯ รับรองนี้เพิ่มเพิ่มอีก

นายแก้ว สิงหะเดชะ (ประชาธิปัตย์) : กระผมขอประทานพูดอีกนิดหน่อย คือว่า

ประธานสภาฯ : ขอยืนยันว่าเจ้ากระทรวงบางที่พูด ว่าท่านเจ้าได้หมายามถึง
 ผู้ใดพูด ว่าท่านเจ้าไม่ยอมกระหม่อมข้างนี้คือของท่านแม่ของแม่ ท่านของบางข้างที่เพื่องาน
 ผู้ใดพูด ว่าท่านเจ้าก็ไม่ยอมกระหม่อมข้างนี้คือของท่านแม่ เป็นอันยอมแล้วว่าท่านจะมีต่อไป
 ท่านในผู้ที่ให้ใจยอมกระหม่อมข้างนี้ คือท่านเจ้าได้ ท่านพูดว่าท่านไม่ไปใจที่ระดม จึงมีคำถาม
 และท่านก็ยังไม่ยอมกระหม่อมข้างนี้แล้ว เมื่อท่านมีความเห็นอย่างแรกแล้วนั้นท่านแม่ ขอให้เสนาธิการ
 ดำเนินไป

เสนาธิการสภาฯ : ขอยืนยันว่ากระหม่อมข้างนี้

ไม่มีความเห็นต่อท่านแม่ข้างนี้

ประธานสภาฯ : ขอยืนยันว่ากระหม่อมข้างนี้

ไม่มีความเห็นต่อท่านแม่ข้างนี้

เสนาธิการสภาฯ : ขอยืนยันว่ากระหม่อมข้างนี้

ประธานสภาฯ : ขอยืนยันว่ากระหม่อมข้างนี้

ไม่มีความเห็นต่อท่านแม่ข้างนี้

ไม่มีความเห็นต่อท่านแม่ข้างนี้

ไม่มีความเห็นต่อท่านแม่ข้างนี้

ไม่มีความเห็นต่อท่านแม่ข้างนี้

ราชพงศาวดารเมืองศรี

เมืองศรีนครราชธานี (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2487

โดยที่กล่าวถึงพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินีนาถ
พระอัยยิกา และพระอัยยิกานัดดาหมาย

มาตรา 1 พระราชบัญญัติให้โอนกิจการ "พระราชบัญญัติพระธรรมนูญ
มาตรา 2" พุทธศักราช 2487

มาตรา 2 พระราชบัญญัติให้โอนกิจการ "พระราชบัญญัติพระธรรมนูญ
มาตรา 3" พุทธศักราช 2487

มาตรา 3 โอนกิจการ "พระราชบัญญัติพระธรรมนูญ
มาตรา 4" พุทธศักราช 2487 และให้โอนกิจการ "พระราชบัญญัติ
มาตรา 5" พุทธศักราช 2487

มาตรา 4 โอนกิจการ "พระราชบัญญัติพระธรรมนูญ
มาตรา 5" พุทธศักราช 2487 และให้โอนกิจการ "พระราชบัญญัติ
มาตรา 6" พุทธศักราช 2487

มาตรา 5 โอนกิจการ "พระราชบัญญัติพระธรรมนูญ
มาตรา 6" พุทธศักราช 2487 และให้โอนกิจการ "พระราชบัญญัติ
มาตรา 7" พุทธศักราช 2487

มาตรา 6 โอนกิจการ "พระราชบัญญัติพระธรรมนูญ
มาตรา 7" พุทธศักราช 2487 และให้โอนกิจการ "พระราชบัญญัติ
มาตรา 8" พุทธศักราช 2487

มาตรา 7 โอนกิจการ "พระราชบัญญัติพระธรรมนูญ
มาตรา 8" พุทธศักราช 2487 และให้โอนกิจการ "พระราชบัญญัติ
มาตรา 9" พุทธศักราช 2487

(ต่อหน้า)

เป็นที่ทักท้วงการแก้ไข

แก้ไขที่คำสั่งกรมการทะเบียน

พ.ร.ศ.ที่ ๒๔๖๗

คำสั่งกรมการ

เพื่อแก้ไขที่คำสั่งกรมการ

พ.ร.ศ.ที่ ๒๔๖๗

เมื่อแก้ไขที่คำสั่งกรมการ

เพื่อแก้ไขที่คำสั่งกรมการ พ.ร.ศ.ที่ ๒๔๖๗
 ๑. คำสั่งกรมการ พ.ร.ศ.ที่ ๒๔๖๗
 ๒. คำสั่งกรมการ พ.ร.ศ.ที่ ๒๔๖๗
 ๓. คำสั่งกรมการ พ.ร.ศ.ที่ ๒๔๖๗
 ๔. คำสั่งกรมการ พ.ร.ศ.ที่ ๒๔๖๗
 ๕. คำสั่งกรมการ พ.ร.ศ.ที่ ๒๔๖๗
 ๖. คำสั่งกรมการ พ.ร.ศ.ที่ ๒๔๖๗
 ๗. คำสั่งกรมการ พ.ร.ศ.ที่ ๒๔๖๗
 ๘. คำสั่งกรมการ พ.ร.ศ.ที่ ๒๔๖๗
 ๙. คำสั่งกรมการ พ.ร.ศ.ที่ ๒๔๖๗
 ๑๐. คำสั่งกรมการ พ.ร.ศ.ที่ ๒๔๖๗

ประธานสภา ฯ : ขอให้เลขาธิการอ่าน

ในวาระที่สภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๕)

พจนดัดการ ๒๔๘๗ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติไม่มีสาระแก้ไข คำให้การแก้ไขการแก้ไข

มาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ ไม่มีสาระแก้ไข

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นต่างใด

ประธานสภา ฯ : บทวาระที่ ๕ แล้ว ก็ต่อไปขอให้พิจารณาในวาระที่ ๖

ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควร จะขอแก้ไข เป็นกฎหมายให้อำนาจประกอบมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียงกัน เห็นว่าร่างพระราช

บัญญัตินี้จะยื่นออกประกาศใช้ เป็นกฎหมายได้

ในวาระที่จะไปขอให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๖)

พจนดัดการ ๒๔๘๗ ซึ่งคณะกรรมการการตามข้อที่ ๖ มีการตราเสร็จแล้วเพื่อ

พิจารณาในวาระที่ ๖ และที่ ๗

ที่

กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๒๓)

พุทธศักราช ๒๕๒๗

.....
.....
.....
.....

.....
พ.ร.บ.ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๕๒๗

มาตรา ๑ กระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
.....
.....

มาตรา ๒ กระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
.....
.....

มาตรา ๓ ปลัดกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
.....
.....

มาตรา ๔ ปลัดกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
.....
.....

มาตรา ๕ ปลัดกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
.....
.....

มาตรา ๖ ปลัดกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
.....
.....

.....
.....
.....

46-

.....
.....
.....

.....
.....

ประมวลผล ๖ : ข้อที่ ๓๓๓ การคำนวณ

ประมวลผล ๖ : ว่างเพราะขาดสิทธิในตรา (๒๕๓๓) พุทธศักราช

ประมวลผล ๖ : ว่างเพราะขาดสิทธิในการแก้ไข มาตรา ๖
มาตรา ๖ มาตรา ๖ มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๖
มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข

ประมวลผล ๖ : ข้อที่ ๓๓๓ การคำนวณ

ประมวลผล ๖ : ข้อที่ ๓๓๓ การคำนวณ

ประมวลผล ๖ : ข้อที่ ๓๓๓ การคำนวณ

ประมวลผล ๖ : ข้อที่ ๓๓๓ การคำนวณ

ประมวลผล ๖ : ข้อที่ ๓๓๓ การคำนวณ

ประมวลผล ๖ : ข้อที่ ๓๓๓ การคำนวณ

ประมวลผล

(สำเนา)

บันทึกข้อตกลง และ เหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2487

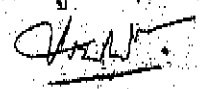
หลักการ

เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยครู

เหตุผล

เนื่องจากฐานะของครูเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ยังไม่อยู่ในระดับที่มีเกียรติ
พอสมควร จึงทำให้ข้าราชการครูในกระทรวงศึกษาธิการพยายามขยายตำแหน่งหน้าที่
ไปกระทรวงต่าง ๆ อันอยู่เสมอ และทำให้กระทรวงศึกษาธิการของชาติเสื่อมถอย
อันเป็นเหตุให้การศึกษาระดับชาติได้รับความกระทบกระเทือน นอกจากนี้ผู้ที่มิใช่
ครูอาทิเช่นแม่บ้านครู โรงเรียนราษฎร และครูโรงเรียนประชาบาลนั้นมักไม่ค่อยจะรักใน
อาชีพเป็นการถาวร จึงควรมหาทางสนับสนุนและส่งเสริมให้อาชีพครู เป็นปึกแผ่นมั่นคง
ต่อไป โดยจัดตั้งครูสภาขึ้น ซึ่งนอกจากเป็นผู้ช่วยเหลืออุปการะแก่ผู้มีอาชีพเป็นครูแล้ว
ยังเป็นผู้ตักเตือนให้ครูมีจรรยาบรรณ และวินัยของครู อันดีงามเป็นแบบอย่างอันมี
แก่คุณธรรมทุกชีวิตต่อไปอีกด้วย.

สำเนาอันถูกต้อง/.

จ. สัพทการ พ

(สำหรับ)

ร่างพระราชบัญญัติ

พุทธศักราช 2487

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นสมควรมีกฎหมายว่าด้วย

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติ พุทธศักราช

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วัน
ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราช

หมวด 1

คุรุสภา

มาตรา 4 ให้มีสภาหนึ่งในการกระทรวงศึกษาธิการ เรียกว่า "คุรุสภา"
ให้สภานี้เป็นนิติบุคคล

มาตรา 5 คุรุสภาอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (1) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน
- (2) เงินค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ
- (3) เงินผลประโยชน์ใด ๆ จากการลงทุนและการจัดตั้งองค์การ
ผลประโยชน์ของคุรุสภา
- (4) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่น ๆ ซึ่งบุคคลอุทิศให้คุรุสภา และ
แห่งเงินใจ ขอมงคัมหรือวัตถุประสงค์ซึ่งบุคคลอุทิศให้ คุรุสภา รักษาและจัด
เห็นสมควรแก่ประโยชน์แห่งคุรุสภา

มาตรา 6 คุรุสภา มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) รับปรึกษาให้ความเห็นแก่กระทรวงศึกษาธิการในเรื่องนโยบาย
ศึกษาทั่วไป

(2) ให้ความเห็นแก่กระทรวงศึกษาธิการในเรื่องหลักสูตร แผนการเรียน การสอน การอบรม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา

(3) ควบคุมและสอดส่องจรรยาบรรณ และวินัยของครู ตลอดจนการ ศึกษาลงโทษครูผู้ประพฤติผิด

(4) รักษาผลประโยชน์ของครูและส่งเสริมให้ฐานะของครูเป็นที่มั่นคง

(5) หาทางให้ครูหรือครอบครัวของครูได้รับการช่วยเหลือ และอุปการะ อบรมสมควร

(6) ส่งเสริมฐานะของครูในทางความรู้ ความประพฤติ ความสามัคคี และความเจริญ โดยจัดให้มีการอบรม ปาฐกถา การเผยแพร่ความรู้ การสโมสร และอื่นๆ

(7) ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนแผนกคณะ การข้าราชการพลเรือน และแต่งตั้งอนุกรรมการต่าง ๆ ในมีอำนาจหน้าที่และปฏิบัติ การแทนอนุกรรมการข้าราชการพลเรือนต่าง ๆ แยกแต่กรณี สำหรับข้าราชการครู

มาตรา 7 ให้คณะกรรมการอำนวยการของคุรุสภา ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่า กกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธาน อธิบดีกรม ศึกษา อธิบดีกรมอาชีวศึกษา ~~อธิบดีกรมการปกครอง~~ อธิบดีกรมเสนาธิการ อธิบดีกรมการ บริหารราชการพลเรือน เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคน ผู้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ที่โดยดำรงตำแหน่งเป็นครูมีเวลารวมกัน ไม่น้อย กว่าสิบห้าปี

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจมีแต่งตั้งใหม่อีกได้ คราวหนึ่งคราวล่วงลงจนถึงคราวออกตามวาระ จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการ ใหม่ขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ได้ แต่กรรมการใหม่ให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงเท่าที่ตำแหน่ง ว่างของผูซึ่งพ้นแทน

มาตรา 8 ให้คณะกรรมการอำนวยการ แต่งตั้งเสนาธิการ และเจ้าหน้าที่อื่น ตามสมควร

มาตรา 9 ให้ประธานเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการอำนวยการ และให้ เสนาธิการ เป็นผู้ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการอำนวยการในความควบคุมของ ประธานหรือผู้ที่ประธานมอบหมาย

มาตรา 10 ให้คณะกรรมการอำนวยการ เป็นผู้ใช้อำนาจและหน้าที่ของคุรุสภา ตามมาตรา 6 และจะแต่งตั้งอนุกรรมการ หรือมอบหมายให้กรรมการ อำนวยการคนหนึ่ง คนใดไปทำการใด ๆ แทนก็ได้

มาตรา 11 การประชุมของคณะกรรมการอำนวยการหรืออนุกรรมการ ต้องมี กรรมการ อำนวยการหรืออนุกรรมการ แยกแต่กรณี มาประชุมไม่น้อยกว่าถึงจำนวนจึงเป็น

ในกรณีที่มีประธานในมาประชุม ให้รองประธานเป็นประธานในที่ประชุม
ประธานและรองประธานในมาประชุม ให้ผู้ที่มีประชุมเลือกกรรมการดำเนินคดี
จนเหลือที่มาประชุมจึงเป็นประธาน

การลงมติให้ถือเอาคะแนนเสียงข้างมากเป็นประธาน ถ้าคะแนนเสียง
ผู้หนึ่งเป็นประธานออกเสียง สหพันธ์ใดถือเสียงหนึ่งจากที่หนึ่งอยู่แล้ว เป็นเสียงที่

มาตรา 12 สมาชิกของคุรุสภา มีสามประเภท คือ

- (1) สมาชิกสามัญ
- (2) สมาชิกวิสามัญ
- (3) สมาชิกสมทบ

คณะกรรมการดำเนินการออกแต่งตั้งผู้หนึ่งผู้ใดให้เป็นสมาชิกที่สมัคร
คุรุสภาใด

มาตรา 13 สมาชิกของคุรุสภา จะต้องมีความประพฤติดังนี้

- (1) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่
ลักษณะฐานคดีโทษ หรือความผิดอันใดกระทำโดยประมาท
- (2) ไม่เป็นโรคทางจิตประสาท โรคความสามรถ หรือจิตตสันโด
ประกอบ
- (3) ไม่เป็นบุคคลพรองในศีลธรรมอันดี
- (4) ไม่เป็นผู้เคยถูกกีดออกหรือไล่ออกจากราชการ
- (5) ไม่เป็นผู้ที่มีหนี้สินเกินตัว และ
- (6) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญตาม

มาตรา 14 สมาชิกสามัญจะต้องมีพื้นความรู้และอยู่ในเงื่อนไขต่อไปนี้

- (1) โดยประกาศนียบัตรวิชาครูหรือสาขาวิชาชั้นอุดมศึกษา
- (2) มีอาชีพเป็นครูสอนในสถานศึกษาที่อยู่ในความควบคุม
ศึกษาราชการ หรือไม่เคยมีอาชีพเป็นครูสอนในสถานศึกษาดังกล่าวแต่เป็น
ควาบัณฑิต และออกจากตำแหน่งโดยไม่มีความผิด
เงื่อนไขในการมีอาชีพเป็นครูสอน (2) จะต้องได้รับเงินเดือน
เป็นครูสอนโดยได้รับค่าสอนคิดเป็นรายชั่วโมงหรือรายสัปดาห์ หรือได้รับ
ได้รับเฉพาะ เดือนที่มีความสอน ไม่เคยตก ไม่อยู่ในเงื่อนไข

มาตรา 15 สมาชิกสามัญ จะต้องมีความรู้ในคำ เป็นคำตามกฎหมายว่าด้วย
นิติศึกษาหรือกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ และจะต้องอยู่ในเงื่อนไขตามมาตรา 14 (2)
เมื่อสมาชิกสามัญผู้ใดมีความรู้ตามมาตรา 14 (1) ในสมาชิกผู้หนึ่งเป็น
สมาชิกสามัญ และกองแจ้งให้ครูสภาทราบ

มาตรา 16 ผู้ที่จะสมัคร เป็นสมาชิกสมทบจะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา 13
และมีพื้นความรู้ตามมาตรา 14 (1) หรือมาตรา 15 แต่มีใ้มีอาชีพ เป็นครูตามเงื่อนไข
ในมาตรา 14 (2)

เมื่อสมาชิกสมทบผู้ใดมีอาชีพเป็นครูตามเงื่อนไขในมาตรา 14 (2) ให้สมาชิก
ผู้หนึ่ง เป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญ แล้วแต่กรณี และกองแจ้งให้ครูสภาทราบ
สมาชิกสมทบที่มีสิทธิจะ เสนอความเห็นต่อที่ประชุมสามัญหรือวิสามัญ แต่ไม่มีสิทธิ
ขอเสียงลงคะแนน และไม่ได้รับสิทธิตามมาตรา 6 (5)

มาตรา 17 ให้กรรมการอำนวยการ เป็นสมาชิกสามัญ แม้ว่าจะได้พ้นจาก
ตำแหน่งไปแล้วก็ตาม

มาตรา 18 สมาชิกครูสภาจะต้องเสียค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมตามอัตรา
และภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ อำนวยการกำหนดไว้

มาตรา 19 สมาชิกครูสภาพ้นจากสมาชิกภาพ เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ตาออก
- (3) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 13
- (4) มีใ้มีอาชีพเป็นครูตามเงื่อนไขในมาตรา 14 (2) สำหรับกรณีสมาชิก
สามัญหรือสมาชิกวิสามัญ หรือ
- (5) ประพฤติผิดวินัยและคณะกรรมการ อำนวยการ ว่างงานให้ออก

มาตรา 20 ให้มีการประชุมสามัญของครูสภาปีละครั้ง แต่ถ้าจำเป็นจะให้
มีการประชุมวิสามัญในเวลานึงเวลาใดก็ได้

ให้คณะกรรมการ อำนวยการ เป็นผู้กำหนดวันและ เรียกประชุมสามัญ สำหรับ
การประชุมวิสามัญนั้น ถ้ามี เรื่องสำคัญเร่งด่วน และคณะกรรมการ อำนวยการ เห็นสมควร
จะเรียกประชุมเมื่อใดก็ได้ หรือถ้าสมาชิกสามัญจากไหน ไม่น้อยกว่า ๖ คนร้องขอ ก็ให้
คณะกรรมการ อำนวยการ เรียกประชุม

ห้ามมิให้ครู เสนอการพดเนืโค ๆ อันผิดกฎหมาย หรือเสพยาหรือยาเมวจนตรอง
สติไม่ได้เป็นอาชัณ หรือคนชู้สั่ว

มาตรา 30 ครูต้อง สัมภักย์ต่อหน้าที่ เราใจใส่ต่อการสอน การอบรม และ
ปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ

มาตรา 31 ครูต้องมีความสามัคคี มีความเคารพและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
ห้ามมิให้ครูทำหน้โคเทียบเท่าหรือกว่าสอนของครูอื่น เว้นแต่การกระทำตามหน้โค

มาตรา 32 คณะกรรมการ อำนวยการ อาจแต่งตั้งอนุกรรมการขึ้น เพื่อสอดส่อง
ตรวจเยี่ยมและวินัยของครู เพื่อการนี้ให้อนุกรรมการมีอำนาจแนะนำคัด เคือนครูผู้ประ
พฤติผิดจรรยาบรรณหรือวินัยของครู หรือทำการพิจารณาสอบสวนแล้วรายงานต่อคณะกรรม
การ อำนวยการ เพื่อพิจารณาลงโทษต่อไป

มาตรา 33 ให้คณะกรรมการ อำนวยการ มีอำนาจออกคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์
ภาคทัณฑ์โทษ เป็นลายลักษณ์อักษร หรือให้ออกจากสมาชิกภาพของคุรุสภา แล้วแต่จะ เห็น
สมควรแก่ความผิด

คำสั่งของคณะกรรมการ อำนวยการ ให้เป็นที่สุด

มาตรา 34 ครูที่ถูกลงโทษให้ออกจากสมาชิกภาพแห่งคุรุสภา เพราะ เหตุประพฤติ
จรรยา บรรณ หรือวินัยนั้น ถ้าได้กลับประพฤติตนดี มีสมาชิกรับรองเป็นจำนวนไม่น้อย
กว่าสามหาคณ และ เวลาไต่สวนพ้นจากวันที่ถูกสั่งให้ออกจากสมาชิกภาพ ไปแล้ว ไม่น้อยกว่า
หกปี จะยื่นคำร้องขอให้สอบสดความประพฤติเพื่อขอเข้าเป็นสมาชิกใหม่ได้ ถ้าคณะ
กรรมการ อำนวยการ สอบสวนเห็นว่าผู้นั้นมีความประพฤติดีและกลับตนเป็นคนมีจรรยา บรรณ
และวินัยดีแล้ว จะอนุภาคให้เข้าเป็นสมาชิกได้

หมวด 4

บทนะ เพาะกาล

มาตรา 35 บรรดาครูที่เป็นครู อยู่แล้วในวัชไซมั้งคับพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็น
สมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญแห่งคุรุสภา แล้วแต่กรณี และต้องเสียเงินค่าบำรุงและค่า
ธรรมเนียมตามมาตรา 36.

.....
.....

.....
.....

จ. สัทธากร พ.
.....

นายทวี เกษมเอก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ก่อนที่จะพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอตั้งคำถามว่า "ฉบับนี้คือร่างพระราชบัญญัติ" ในมาตรา ๓ ของมาตรา
๗ ออกเสียงก่อน สักหน่อยซิ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตอบว่า : ก่อนที่จะพิจารณาร่าง
นี้ต่อไป ข้าพเจ้าขอถามว่าด้วยบทบัญญัติ ส่วนที่ตอนหลังนี้ เกี่ยวกับฐานะของโรงเรียนที่อยู่ใน
ลักษณะที่ยังไม่อยู่ในระดับที่มีคนทอดถอนใจ ซึ่งถ้าให้ข้าราชการครูในกระทรวงศึกษาธิการ
พยายามทำมาตำแหน่งหน้าที่ไปกระทรวงพาณิชย์ การขึ้นอยู่ของ และถ้าให้กระทรวงศึกษาธิการ
ของชาตินั้นสอนครูขึ้นเป็นเหตุ ให้การศึกษาของชาติได้รับความกระทบกระเทือน นอกจากนั้น
ผู้ที่อาสาสมัครเป็นครูอาสาสมัครเป็นครูโรงเรียนราษฎร์และครูโรงเรียนพระปริยัติธรรมก็มักไม่ค่อย
จะดีนัก ถ้าอาสาสมัครเป็นการถาวร จึงควรหาทางสนับสนุนส่งเสริมให้ทำอาชีพครูเป็นปกติ
มั่นคงต่อไป โดยชักจูงครูสมัครใจ ซึ่งนอกจากจะช่วยให้ครูอาสาสมัครเป็นครูแล้ว
ก็จะเป็นผู้ตลอดสัปดาห์ ครูมีพระนามพระบาท และผู้มีของครู ซึ่งมีความเป็นแบบอย่างอันดีนัก
ครูควรพูดจาดีต่อไปอีกด้วย.

นอกจากนี้ข้าพเจ้า ขอที่จะขอเสนอเพิ่มเติมขึ้น ^{๑๐๖} ที่กระทรวงศึกษาธิการมีเจตนาที่จะร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ แผนนโยบายการศึกษาของรัฐบาลนี้ไทยจะเข้เราอย่างถึงของกระทรวงศึกษา
ธิการ ได้วางโครงการไว้เป็น ๓ ชั้น ชั้นแรกคือ นโยบายที่จะทำให้ฐานะของครูให้ดีกว่า
ที่เป็นอยู่ในเวลานี้ ท่านทั้งหลายคงทราบดีแล้วว่า บรรดาครูที่หาว่าสอนอยู่จะเป็น
โรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์หรือพระปริยัติธรรมก็ตาม ก็จะไม่ยอมสอนวิชาของตน
ที่สอนทางที่จะไปทำงานอื่นในชั่วโมงก็จะละทิ้งไป ครูอันนี้ทั้งทางราชการ ครูนั้น
ก็มีแบบแผนเรียบร้อยบ้าง ความซื่อสัตย์เป็นห่วงแก่กระทรวงศึกษาธิการเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น
ในการที่จะวางโครงการศึกษาของชาติจำเป็นต้องปรับปรุงฐานะของครูให้ดีขึ้นผู้ที่พูดว่า
เป็นอยู่ในเวลานี้ ครูศึกษาได้มีหลักสำคัญอยู่ ๒ มาตราคือมาตรา ๔ และมาตรา ๕ มาตรา
๖ หมายถึงความว่า ให้จัดตั้งครูสภาขึ้นสถานหนึ่งเป็นวิทยุสภา ให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

ศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการและมีปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธาน และมี
 อธิบดีกรมที่เกี่ยวของ คือกรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา กรมพลศึกษา และอธิบดี
 ศึกษาธิการกองมัธยมศึกษาเป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง นอกจากนี้มี ที่ว่าการประชุม
 เลือกว่าบุคคลใดมีความรู้ความสามารถหรือที่สมควรเห็นสมควร โดยได้รับราชการเป็นครู
 หรือทำการสอนในโรงเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า 15 ปี เป็นกรรมการ บรรดาที่รักผู้ดังกล่าว
 ให้ได้รับการปกครองโดยครูด้วยกันเอง เพราะฉะนั้นจึงว่าครูผู้กล่าวนี้เป็นตัวแทนของครู
 ทั้งสิ้น เมื่อครูมีฐานะมั่นคงแล้วจะชักเปิดโรงเรียนฝึกหัดครูขึ้นเพื่อรับภาระสอนทั้งประถมศึกษา
 และอนุบาล เพื่อมีครูและฐานะครูที่ดีต่อไปจะได้วางโครงการของชาติเป็นประการที่
 ๑ และเมื่อครูผู้กล่าวจะได้ทดลองประการใดแล้วทางกระทรวงศึกษาธิการ จะได้ทำเป็นรูป
 พระราชบัญญัตินำมาซึ่งสภาที่โครงการศึกษาของชาติเป็นโครงการที่ถาวร ไม่รับเปลี่ยนแปลง
 รัฐมนตรีคนหนึ่งก็มีการเปลี่ยนแปลงดังที่บอกเล่านี้ ฉะนั้นรัฐมนตรีที่คนละคนวางแนวการศึกษา
 ศึกษาเปลี่ยนแปลงแนวการศึกษาของชาติย่อมไม่ถึงจุดหมายปลายทาง ความประสงค์ก็คือ
 วางโครงการศึกษาของชาติ เพื่อเป็นกฎหมายบังคับให้รัฐมนตรีที่คนไปปฏิบัติความหมายนี้
 ทำจะมีการเปลี่ยนแปลงประการใดก็ต้องเสนอมาซึ่งสภา ฯ เพราะถือว่าเป็นโครงการที่
 ของชาติ ที่เสนอนี้เป็นการเสนอที่มั่นคง จึงหวังว่าสภาที่คงจะพิจารณาด้วยดี

16.14 น.

นายถึก พรหมานพ (พิศุล) : ในฐานะที่ข้าพเจ้าเคยเป็นครู เมื่อรัฐบาลได้
 วางพระราชบัญญัติ^{โครงการ}จะช่วยเหลือแล้ว ก็รู้สึกว่ามีความพอใจเมื่อเห็นพระราชบัญญัติที่
 กล่าวว่า หมายให้มีพระราชบัญญัตินี้ ท่านนั้นจะเป็นการส่งเสริมครูเพียงใด คนหรือไม่ ข้อที่จำ
 หมายมั่นอ่านหลักการและร่างพระราชบัญญัตินี้โดยตลอด ความสำคัญมันคล้าย ๆ กับเป็น
 การไม่ให้ครูย้ายตำแหน่งไปอยู่ที่อื่น เพราะว่ากระทรวงศึกษาธิการมีความรู้สึกว่าการที่
 รัฐบาลจะทำในทางอุดหนุน การดำเนินการศึกษาของโรงเรียนเป็นไปไม่ได้สะดวก แต่เมื่อ
 หลักการแล้วคล้าย ๆ กันว่าพระราชบัญญัตินี้ประหนึ่งว่า กระทรวงศึกษาธิการจะร่างศาล

หลังที่มีประจักษ์พยานแล้วหรือในภายภาคหน้า แล้วบอกว่า มีเข้าไปโดยเหตุ มีพร้อม
 นพคุณแล้ว ท่านเขาไปโดย เช่นนี้แล้วกล่าว ๗ คำว่า ศุภระคุณ ๕ ประการ คือ
 ในภาคแรกซึ่งว่า ในพระกรรมคุณอันสมควร เป็นวิมล น.ส. คือกรรมคุณ
 พระรัตนตรัยเป็นขันธ์การคุณเวียน ถ้าคุณที่ปฏิบัติเป็นสหคุณอะไรไป นอกจาก
 ระดูกลในพระรัตนตรัยเป็นแล้วระดูกลความระดูกลที่ปฏิบัติเป็นขันธ์การคุณเวียน
 อีก ตลอดเป็น ๕ คำ

อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้ามีความสงสัยอยู่ว่า ถ้าสมมติว่าพระรัตนตรัยมี โทณ ๗
 ระดู กลอันกตัญญูแล้วว่ามีพระรัตนตรัยปฏิบัติเป็นขันธ์การคุณเวียนตามพระคุณ
 จะได้หรือไม่ คือประการหนึ่งเรื่องคุณวิเศษหรือคุณวิเศษ ๗ ประการมา เกิดก่อน ๗ มา
 ได้กล่าวถึงว่า ไม่มีสิทธิเป็นขันธ์การ ในพระรัตนตรัยที่ปฏิบัติระดูกลไปจะมีสิทธิ
 เป็นขันธ์การหรือไม่ ข้าพเจ้าขอยกหรือขอยกไว้ว่า การกระทำของสมาธิภาวนาในปัจจุบันนี้ มี
 สิทธิแล้ว ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะไป พระรัตนตรัยที่ตลอด

๑๖.๑๗ น.

นายทวี บุณยเกตุ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ข้าพเจ้าขอขอบคุณ
 ท่านผู้ให้ข้อสงสัย ความจริงที่อาจจะสงสัยบางอย่าง เพราะการปฏิบัติเป็นขันธ์การ
 นั้นไม่ได้เป็นไปโดยอัตโนมัติ ทั้งนี้เพราะว่าการที่จะปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นของยาก
 ว่ากระไรละสิ่งที่จะได้ปฏิบัติมา ๑ คือสมาธิ ๑ ที่มีคุณแล้ว ๑. ๒. ๓. ๔.
 ๑. และ ๑. ที่ข้าพเจ้าขอขอบคุณกระไรอย่างง่าย ๆ คือเป็นสิ่งที่รู้สึกละแล้ว ความประสงค์
 ของรัฐบาลนั้นไม่ต้องการ จะช่วยเหลืออย่างนั้นมี ๔ อย่างคือ การปรับปรุงชีวิต
 ในชีวิตของครูนั้นย่อมเป็นของลำบาก แม้จะสิ้นอัตราเงินเดือน ๑ บาทก็ว่า
 ๑ บาท เพราะครูทั้งหมดในประเทศไทยมีราว ๕๐,๐๐๐ กว่าคน เมื่อไม่สามารถจะ
 ปรับปรุงฐานะครูโดยหวังได้ก็คงหมายความว่า ทางอันใดมีครู และครูทุกคนต้องเป็น
 สมาชิกของรัฐบาลเช่นเดียวกับชนชั้นอื่น ๆ ก่อนที่จะว่าความใดที่ควรเป็นสมาชิก

ของเนติบัณฑิตสภา ศาลาที่จะให้ความอนุเคราะห์ให้สมัครหาญตั้งหลาย ๔ ข้อ คือบรรดา ผู้ที่ผู้ของญตั้งนั้นจะมีที่อันมีความทางศาลาให้หรือให้เรียนคดี ไม่ว่าญตั้งจะทำการในหน้าที่ ศาลาที่ ไม่ว่าจะเป็นที่รัฐสภาหรือที่โรงเรียน หรือที่อื่น ๆ จะสามารถที่จะมาและในข้อ ๕ ศาลาจะได้อาจารย์ เจรจาไปทั้งของทาง สนส่งต่อไป รกราง ให้ได้แก่เขาโดยมีการ สดวกจาก ๓ ข้อ ๑ ข้อนี้จะได้เรียนจากข้อ ๒ และข้อนี้ที่ ๓ จำกัญเป็นอันจับขึ้นมา ในที่นั้นที่ ศาลาจะพยายามเจรจาถึงโรงเรียนอาสน์ วิชาเรียนเล่า ๆ โดยไม่ต้องพูดคำ หรืออย่างนั้นก็มี ที่พูดว่าบุคคลธรรมดา ให้ในข้อที่ ๕ ตามบทความว่า สดก เครื่องเรียน แบบพิมพ์พิมพ์ไว้ราคา ของศาลา เมื่อครูได้ ในสมาชิกของศาลาแล้วผู้สมัคร ผู้ที่ได้รับอนุญาตว่าราคา ในข้อที่ศาลา ศาลาให้ความหมายที่จะ เมาบ้าง เท่าที่ข้อ ๑ ไว้ที่จะทำหน้าที ๓ อย่าง คือ

๑. ช่วยเหลือครูอย่างที่ได้ที่แห่งนั้นเมื่อมีมี ๔ ข้อที่จะช่วย ได้ และข้อ และถ้า อยู่ในทางที่จะช่วย เหลือแต่อย่างไรแล้วจะ ได้อาเสอาทิ ในภายหลัง

๒. ครูที่ส่งวิทยุในกระทรวงศึกษาธิการ เรียนว่าครูประจำ และได้อาเสอาทิ ในข้อที่ ๑.พ. มาอยู่กับศาลา ข้าราชการมีการเขียนขึ้น ในข้อ ๒ หรือมีการลงโทษ ในข้อ ๑.พ. เมื่อมีการระรานถึงคดีแล้ว ศาลาที่เองจะทำหน้าที่ ๑.พ. นี้เอง เมื่อมี ๑.พ. ลงโทษกับตนเอง ในที่งานของตนเอง วิธีนี้คงจะได้ผลขึ้น

ประการที่ ๓ เพื่อให้ตัวนั้นของครูได้ทำเป็นคดี เป็นเป็นอันอย่าง ๑.พ. ของเรา ศาลาจะเป็นสภาที่ มีความคิดเห็นแก่ รัฐมนตรีหรือกระทรวง ๑.พ. ๑.พ. ในการ ที่กระทำที่จริงมาใน ว่าหากทางจะตรวจสอบความของ ๑.พ.

๒๖ น.
นายสุวัช พินิจเศรษฐ์ (เขียนใหม่) : ตามที่รัฐบาลเสนอกฎหมายเรื่องครูโดยมี ๑.พ. เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยคดีนี้ ถ้าเขาใจใคร จะเรียนเพื่อ ให้ทำได้อาเสอาทิ จากเจ ๑.พ. ๑.พ. ในกรณีนี้ ที่มีกฎหมายอะไร เป็นที่นอกส่วนที่รับราชการ การที่จะได้ คณะที่ถึงนั้น ในวิ

...ในอันที่จะมีฐานะดี ... กรมการ ... กรมการ ...
 ...กรมการ ... กรมการ ...
 ...กรมการ ... กรมการ ...
 ...กรมการ ... กรมการ ...
 ...กรมการ ... กรมการ ...
 ...กรมการ ... กรมการ ...

...กรมการ ... กรมการ ...
 ...กรมการ ... กรมการ ...
 ...กรมการ ... กรมการ ...
 ...กรมการ ... กรมการ ...
 ...กรมการ ... กรมการ ...

...กรมการ ... กรมการ ...
 ...กรมการ ... กรมการ ...
 ...กรมการ ... กรมการ ...

ไม่แน่นอนว่า 100 คนจึงเป็นองค์ประชุมได้ ถ้าไม่ครบองค์ประชุมในคราวที่ ๑ คือไปทำมี
 สมาชิกประชุมไม่ครบ 50 คนก็ให้เป็นองค์ประชุมได้ก็ เพราะว่ามีคนไม่ได้อยู่ใน
 กรุง เวททั้งหมด ถึงจะมี 6-7 หมื่นคน ส่วนมากก็อยู่ข้างจังหวัด จึงคิดว่าในชั้นนี้ที่มา
 ประชุมอย่างนั้น 100 คนก็ถือว่าเป็นองค์ประชุมได้ น่าจะ ^{วางบท} ~~วางบท~~ ไว้ให้มากกว่านี้
 แล้วก็จะเป็นการยากลำบาก เพราะทุกหัวระเนนจริงได้วางเอาไว้เพียง 100 คน
 และที่ว่าการราชการขึ้นจึงไม่มีสิทธิอย่างสมบูรณ์ในเรื่องนี้ถ้าหากไม่รู้ว่าจะควบคุม
 อย่างไร ถ้าเป็นเรื่องที่เป็นการขึ้นเงินในสภา ก็มีมาพูดกันว่าควรจะเป็นสมัยออก
 ปล่อยยวราชการที่ทำงานระหว่งที่คณะกรรมการ และก็เป็นระเบียบที่เชื่อถือได้ว่า
 ควบคุม ๑๐ ปีไว้เงินเดือนขึ้นเอง และต้องจ่ายให้คนใน (๒) อย่างนั้นก็เกี่ยวกับ
 ทรัพย์สินส่วนตัว การขึ้นเงินทุกปีอย่างนั้น จะขึ้นเมื่อใดไม่มีเวลาที่จะได้ปรับปรุงเงินเดือน
 นำการระหว่งกัน แล้วก็ต้องช่วยเหลือการช่วยวิธิการอย่างนี้โดยทางควบคุม ถ้าเช่นนั้นว่า
 การราชการสมัยออกดูต่างจะได้อะไร เพราะทุกหัวระเนนไม่ขึ้นเงินเลย จึงหวังว่าจะทราบ

16/12/63

นายชว่ จ้าวสเนกร (บุตรวีรกรรมราช) รัชกาลเป็นรองพระราช
ภคินี เชื้อของลุงเขามาในครั้งนี้ เป็นว่าเป็นบุของครูท้าวทั้งประเทศ และเวลาได้ขัง
แยกอยู่ด้วยกันรวมศรีนกลงแล้ว รู้สึกว่ากูจะได้ เค้นเงินออกมาเป็นเงินจ้าวราชการ
ถูกกระทรวงมหาดกรม แต่ก็อาจจะพิจารณาให้ละ เลียะละละออกบ้างทางพระราชที่เสีย
เสียเงินจ้าวจ้าวว่า ๓ ในวันนี้แล้ว โขยจะเกาะในมากราสุดทุก กฤษณา ๒๐ บาท
ละละละละละ ๓ ซึ่งข้าพเจ้าจะอ่านให้สา ๓ ถึง ทางมาบารจะยังมีได้อ่าน
ทบทวน ๕ และเพราะภาค มาตรา ๒๕ บรรดาผู้ที่เป็นบุตรของตัวในวังในวังกับพระราช
ภคินี ได้ถือว่าเป็นสมาชิกมาบารหรือสมาชิกวิธมาบารแห่งกรุงสดา แล้วมาบารนี้ และต้อง
เสียเงินจ้าวทำรุ่งและค่ากรรมเนียมทหารมาตรา ๑๙" ข้าพเจ้าจะเรียกว่า กฤษณา
เสีย ๒๕ บาทในวังหลวง คือวังมาบารไม่ขอผูกพันมาบารเสียแล้วไปวังหลวง แต่พูด
ตามจะเสียเงินให้แก่ที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะอธิบายในกลางต่อไป แต่พูดปรองอมด้วย
หลักกรมที่ข้าพเจ้าพิจารณามานี้ ในมาตรา ๒๕ มีความสำคัญว่า "สมาชิกกรุงสดา
จะร้องเรียนเข้ามาทางและค่ากรรมเนียมทหารมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๕ ในกรณีนี้
ทางราชการจะจัดการไว้" มีความสำคัญซึ่งเป็นเหตุผลประการที่หนึ่ง ประการที่สอง
กรม ๑๙ ของแก๊งว่าเกินโทษ ๑๙ บาท เมื่อว่าข้าพเจ้า จะว่าในวังหลวงมีเงิน
ค่าเกินโทษ ๑๙ บาท ข้าพเจ้าพิจารณารวมแล้วจะเป็นที่ เภารของประชาชนทั้งประเทศ
ในพระบาทเจ้าแล้ว แต่ก็ได้ทราบเหตุผลประการต่าง ๆ แล้วไม่เป็นที่พอใจข้าพเจ้าเป็น
คนมาก คงจะพูดจาเรื่องเกลียดใจเกินกว่าไรถึง ๑ แสนบาท ในเวลานั้นจะส่งเกลียด
ก็หารายได้ สิบโลดดี ทางพระราชที่เสียเงินที่มีช่วยครบประทั่งว่าไม่ไป
มาบารของราชบุตร ดังที่ได้บอก นโยมาบารไว้ในมาตรา ๓ นี้ว่า จะมีการประเทศด้วย
กันเป็นนอกเป็นใจประชาชน เกลียดอุกโลกนรีโลกนทขระมเขตนามาบารประการ จน
แต่ทั้งต้องมุ่งกระหม่อมทุกหรือฝ่ายวงกันอยู่แล้ว ครูของเรากลับจะร้องบอกนโยมาบารกับ

ในขณะนั้น... เป็น... ไม่...
...
...
...
...
...
...

ประมาณเวลา ๗ : ๓๐ ได้พบรถบรรทุกคันหนึ่งจอดอยู่.

นายชื่อ จำรัสเนตร (บุตรชื่อธรรมราช) : ได้พบตัวเจ้าอาวาสที่ภายหลังเรื่อง

...
...
...
...
...

ประมาณเวลา ๘ : ๓๐ ได้พบรถบรรทุกคันเล็กคันหนึ่ง.

เกิดประมาณเวลา ๑๐.๓๕ น. เป็นต้นไป.

๐๓
am
๐.๘๘
...
...
...
...

ผู้ตรวจ...